

Ikt. sz.: IUB/7-2/2017.

IUB-3/2017. sz. ülés
(IUB-81/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2017. március 6-án, hétfőn, 10 óra 03 perckor
az Országház Nagy Imre tanácstermében
(főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	8
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	8
<i>A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló T/14298. számú törvényjavaslat</i>	<i>8</i>
<i>Dr. Vejkey Imre szóbeli kiegészítése</i>	<i>8</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>9</i>
<i>Dr. Vejkey Imre reflexiói</i>	<i>9</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>9</i>
<i>A közhatalmat gyakorló politikusok és közpénzekkel gazdálkodók vagyoni nyilatkozat-tételi szabályainak átalakításáról szóló T/13559. számú törvényjavaslat</i>	<i>9</i>
<i>Dr. Szél Bernadett szóbeli kiegészítése</i>	<i>9</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>10</i>
<i>Dr. Szél Bernadett reflexiói</i>	<i>12</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>13</i>
<i>Az Isztambuli Egyezmény elfogadásáról szóló H/13863. számú határozati javaslat</i>	<i>13</i>
<i>Szelényi Zsuzsanna szóbeli kiegészítése</i>	<i>14</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>15</i>
<i>Szelényi Zsuzsanna reflexiói</i>	<i>19</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>20</i>
<i>A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló T/13752. számú törvényjavaslat</i>	<i>20</i>
<i>Vágó Sebestyén szóbeli kiegészítése</i>	<i>20</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>22</i>
<i>Vágó Sebestyén reflexiói</i>	<i>26</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>27</i>
<i>Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása a köztársasági elnök közvetlen választásának bevezetése érdekében címmel benyújtott T/13783. számú törvényjavaslat</i>	<i>28</i>
<i>Dr. Staudt Gábor szóbeli kiegészítése</i>	<i>28</i>
<i>Hozzászólás</i>	<i>28</i>
<i>Dr. Staudt Gábor reflexiói</i>	<i>29</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>29</i>

<i>Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása a közpénzek védelme érdekében címmel benyújtott T/13838. számú törvényjavaslat</i>	
<i>A Büntető Törvénykönyvnek a nemzeti vagyon védelme érdekében szükséges módosításáról szóló H/13465. számú határozati javaslat</i>	
<i>A közpénzek elköltéséről szóló szerződések nyilvánossá tételéről szóló H/13584. számú határozati javaslat</i>	
<i>(Együttes tárgyalás)</i>	30
<i>Dr. Staudt Gábor szóbeli kiegészítése</i>	30
<i>Hozzászólás</i>	32
<i>Dr. Staudt Gábor reflexiói</i>	32
<i>Határozathozatalok</i>	33
<i>Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása címmel benyújtott T/12999. számú törvényjavaslat</i>	33
<i>Szabó Timea szóbeli kiegészítése</i>	34
<i>Hozzászólás</i>	34
<i>Szabó Timea reflexiói</i>	35
<i>Határozathozatal</i>	35
<i>Politikusok és politikai vezetők sportvezetői tisztséggel való összeférhetetlenségéről szóló T/13558. számú törvényjavaslat</i>	36
<i>Szabó Timea szóbeli kiegészítése</i>	36
<i>Hozzászólások</i>	36
<i>Szabó Timea reflexiói</i>	41
<i>Határozathozatal</i>	42
<i>Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosítása címmel benyújtott T/13578. számú törvényjavaslat</i>	42
<i>Szabó Timea szóbeli kiegészítése</i>	43
<i>Hozzászólások</i>	43
<i>Szabó Timea reflexiói</i>	44
<i>Határozathozatal</i>	44
<i>A bejelentők védelméről és a közérdekvédelmi eljárásról szóló T/13945. számú törvényjavaslat</i>	
<i>A korrupcióellenes ügyészségről szóló T/13946. számú törvényjavaslat</i>	
<i>Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása címmel benyújtott T/13947. számú törvényjavaslat</i>	
<i>A közhatalmat gyakorlók, valamint a közbeszerzések nyerteseinek vagyonosodásának átláthatóságáról szóló H/13754. számú határozati javaslat</i>	
<i>(Együttes tárgyalás)</i>	44
<i>Szabó Timea szóbeli kiegészítése</i>	44
<i>Hozzászólások</i>	45
<i>Szabó Timea reflexiói</i>	46
<i>Határozathozatalok</i>	47
<i>Szabó Timea további észrevételei</i>	47

Egyeztetési eljárás - A Tanács határozata az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány módosítására irányuló rendelkezések elfogadásáról [2015/2035(INL), 2015/0907(APP)] **48**

Dr. Molnár Balázs tájékoztatója 49

Hozzászólások 50

Határozathozatal 51

Egyebek **51**

Az ülés berekesztése **51**

Napirendi javaslat

1. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:

a) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/14298. szám)

(Harrach Péter, dr. Vejkey Imre és Soltész Miklós (KDNP) képviselők önálló indítványa)

b) A közhatalmat gyakorló politikusok és közpénzekkel gazdálkodók vagyoni nyilatkozat-tételi szabályainak átalakításáról szóló törvényjavaslat (T/13559. szám)

(Dr. Szél Bernadett és dr. Hadházy Ákos (LMP) képviselők önálló indítványa)

c) Az Isztambuli Egyezmény elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/13863. szám)

(Szelényi Zsuzsanna (független) képviselő önálló indítványa)

d) A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/13752. szám)

(Vágó Sebestyén (Jobbik) képviselő önálló indítványa)

e) Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása a köztársasági elnök közvetlen választásának bevezetése érdekében címmel benyújtott törvényjavaslat (T/13783. szám)

(Vona Gábor, dr. Staudt Gábor, Dúró Dóra és Szilágyi György (Jobbik) képviselők önálló indítványa)

f) Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása a közpénzek védelme érdekében címmel benyújtott törvényjavaslat (T/13838. szám)

(Vona Gábor, Volner János, dr. Staudt Gábor, Szilágyi György, dr. Apáti István, Hegedűs Lorántné, Pintér Tamás és Mirkóczki Ádám (Jobbik) képviselők önálló indítványa)

g) A Büntető Törvénykönyvnek a nemzeti vagyon védelme érdekében szükséges módosításáról szóló határozati javaslat (H/13465. szám)

(Dr. Staudt Gábor (Jobbik) képviselő önálló indítványa)

h) A közpénzek elköltéséről szóló szerződések nyilvánossá tételéről szóló határozati javaslat (H/13584. szám)

(Dr. Staudt Gábor (Jobbik) képviselő önálló indítványa)

i) Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslat (T/12999. szám)

(Szabó Timea (független) képviselő önálló indítványa)

j) Politikusok és politikai vezetők sportvezetői tisztséggel való összeférhetetlenségéről szóló törvényjavaslat (T/13558. szám)

(Szabó Timea (független) képviselő önálló indítványa)

k) Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek

működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosítása
címmel benyújtott törvényjavaslat (T/13578. szám)
(Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)

l) A bejelentők védelméről és a közérdekvédelmi eljárásról szóló
törvényjavaslat (T/13945. szám)
(Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)

m) A korrupcióellenes ügyészségről szóló törvényjavaslat (T/13946. szám)
(Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)

n) Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása címmel benyújtott
törvényjavaslat (T/13947. szám)
(Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)

o) A közhatalmat gyakorlók, valamint a közbeszerzések nyerteseinek
vagyonosodásának átláthatóságáról szóló határozati javaslat (H/13754. szám)
(Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)

2. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - A Tanács határozata az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány módosítására irányuló rendelkezések elfogadásáról [2015/2035(INL), 2015/0907(APP)]
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Vitányi István (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Vas Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Staudt Gábor (Jobbik), a bizottság alelnöke
 Demeter Zoltán (Fidesz)
 Dr. Répássy Róbert (Fidesz)
 Varga József (Fidesz)
 Vigh László (Fidesz)
 Dr. Apáti István (Jobbik)
 Kész Zoltán (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Rubovszky György (KDNP) dr. Vitányi Istvánnak (Fidesz)
 Budai Gyula (Fidesz) dr. Vas Imrének (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Kubovicsné dr. Borbély Anett, a bizottság főtanácsadója
 Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Vejkey Imre (KDNP) országgyűlési képviselő
 Dr. Szél Bernadett (LMP) országgyűlési képviselő
 Szelényi Zsuzsanna (független) országgyűlési képviselő
 Vágó Sebestyén (Jobbik) országgyűlési képviselő
 Szabó Timea (független) országgyűlési képviselő
 Érczy Zsolt szociális munkás, nevelőszülő
 Dr. Molnár Balázs helyettes államtitkár (Miniszterelnökség, Európai
 Unió Ügyekért Felelős Államtitkárság)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 03 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm a bizottságot, a meghívott vendégeket.

Közlöm a helyettesítési rendet: Budai Gyulát Vas Imre, Rubovszky Györgyöt Vitányi István helyettesíti. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Mindenki megkapta az írásban kiküldött napirendi pontokat. Megkérdem, van-e a napirendhez kiegészítés, hozzászólás vagy javaslat. Vas Imre, tessék!

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Az egybefüggések okán azt javaslom, hogy az f), g) és h) pontot egyben tárgyaljuk és külön szavazzunk róla; és ugyanezt javaslom az l), m), n) és o) pontokra. Az első három a közpénzekkel kapcsolatos indítvány különböző területeken, a másik csomag pedig ugyancsak egybefügg.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e még más hozzászólás? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, akkor megkérdem a bizottságot, hogy a kiküldött napirendi pontokat elfogadja-e. Aki elfogadja, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a napirendi pontokat egyhangúlag elfogadtuk.

Most szavazunk Vas Imre indítványáról. Aki elfogadja azt, hogy az f), g), h) pontokat, valamint az l), m), n), o) pontokat egyben tárgyaljuk, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadtuk. *(Demeter Zoltán és dr. Répássy Róbert megérkezik az ülésre.)*

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló T/14298. számú törvényjavaslat

Rátérünk a napirendi pontok tárgyalására: tárgysorozatba vételek következnek. Az első a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosítása, az előterjesztője Vejkey Imre képviselőtársunk. Megadom a szót az előterjesztőnek, amennyiben kiegészíteni kívánja a benyújtott javaslatot. Tessék parancsolni!

Dr. Vejkey Imre szóbeli kiegészítése

DR. VEJKEY IMRE (KDNP) előterjesztő: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Igazából nem szeretném megerősíteni, amit a törvényjavaslatban leírtunk, úgy magában a jogszabályi részében, mint az általános és részletes indoklásban, ezt mind fontosnak tartjuk. Csak azt szeretném hangsúlyozni a tisztelt bizottság előtt, hogy álláspontunk szerint a rászorultak védelme érdekében fontos lenne ezt a törvényjavaslatot elfogadni, figyelembe véve azt, hogy nagyon sok rászorulóknak, hiteladósoknak a lakását úgy árverezik el, hogy nem kapja meg érte a becsértéket, talán annak a 70 százalékát, és utána még mindig fennmarad a tartozása. Ezért a törvényjavaslat lényege az, hogy csak becsértéken lehetne árverezni a rászorulóknak.

Persze az le van szabályozva, hogy lakóingatlanról van szó, és nyilvánvalóan ott kell laknia; tehát ezek a kérdések szabályozásra kerültek annak érdekében, hogy ne visszaélészerűen lehessen gyakorolni ezeket a többletjogokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, van-e hozzászólás a napirendi ponthoz. Tessék! Staudt Gábornak adom meg a szót.

Hozzászólások

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Természetesen támogatjuk a javaslatot. Annyit azért elmondanék, hogy ezt korábban is be lehetett volna nyújtani, de jobb később, mint soha, tartja a mondás. Ez egy nagyon régi probléma. Nyilván most, hogy a devizahiteles ügyekből adódóan a végrehajtások felgyorsulnak, ez még inkább fókuszba kerül.

Tehát támogatjuk a tárgysorozatba vételt is, illetve hogy a parlament gyorsított eljárásban tudja elfogadni ezt a javaslatot, s még további ilyen lépéseket várunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászóló? Vas Imre!

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm. A Fidesz-frakció támogatja a tárgysorozatba vételt, és hogy hárszabálytól eltéréssel a holnapi nap során el tudjuk fogadni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e további hozzászóló? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, akkor megadom az előadónak a szót. Tessék parancsolni!

Dr. Vejkey Imre reflexiói

DR. VEJKEY IMRE (KDNP) előterjesztő: Köszönöm szépen a támogatásokat. Igaza van Staudt Gábor úrnak azzal kapcsolatban, hogy hamarabb is be lehetett volna nyújtani, de az igazság az, hogy ők sem nyújtották be hamarabb. Mi is most észleltük ezt a problémát, ezért most nyújtottuk be. Köszönjük szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazásra teszem föl a kérdést. Ki az, aki támogatja a tárgysorozatba vételt? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangúlag tárgysorozatba vettük. *(Dr. Vejkey Imre: Köszönöm szépen.)* Köszönjük szépen Vejkey Imrének.

A közhatalmat gyakorló politikusok és közpénzekkel gazdálkodók vagyonnyilatkozat-tételi szabályainak átalakításáról szóló T/13559. számú törvényjavaslat

Áttérünk a következő napirendi pontra: a b) pontban Szél Bernadett és Hadházy Ákos képviselők önálló indítványa. Tessék parancsolni!

Dr. Szél Bernadett szóbeli kiegészítése

DR. SZÉL BERNADETT (LMP) előterjesztő: Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Azt hiszem, most már többen kívülről tudják a mi javaslatunkat, hiszen oly sokszor járultunk a Ház elé meg a bizottságok elé ezzel, hogy azt gondolom, nagyon ellen kell állni annak, aki még nem jegyezte meg a legfontosabb pontjait az LMP-nek a vagyonnyilatkozati rendszer átalakítására vonatkozó elképzeléséről.

Röviden és tömören úgy tudom összefoglalni a mostani helyzetet, hogy közneveltség tárgya Magyarországon a mostani képviselői vagyonbevallási rendszer, és az észszerű működés és a hatékonyság érdekében javasolunk azonnali módosításokat. Ennek az egyik javaslatát látják önök a törvényjavaslatban.

Amiből mi nem tudunk engedni, az az, hogy a családi vagyonyilatkozatokat a politikai tisztviselőknél hozzák nyilvánosságra. Most már látjuk azt, hogy változatos módon próbálják eldugdosni a vagyonukat képviselők, miniszterek és egyéb politikusok. Azt gondolom, ez a magatartás önmagában megtestesíti mindazt, amit az emberek a politikában nem szeretnek, és ami miatt elfordulnak a politikusoktól. Azt gondolom, az a minimum, hogy teljes transzparenciát kell adni annak érdekében, hogy a választópolgárok bizalma vissza tudjon térni a politikusok irányában. Mert ez most egy visszaélés a választók bizalmával, amit a mostani vagyonyilatkozási rendszer gyakorlatilag szentesít, fönntart évről évre, holott tavaly is, amikor itt ültem, és beszéltünk erről a javaslatról, akkor még itt volt Kósa frakcióvezető úr is, és ő is mondta, hogy a mostani nyilatkozatrendszer felett eljárt az idő. Hát, ahhoz képest azóta sem csinált semmit vele a Fidesz-KDNP!

Mi változtatnánk az ellenőrzési hatáskörön is: az Állami Számvevőszékhez fordulnánk. Most is látjuk, hogy a Mentelmi bizottságnak ugyan megvan elvileg a jogköre, hogy szankcionáljon, viszont nincs eszköze. Tehát ott nem számvevők ülnek, hanem politikusok, nem tudják ellenőrizni azt, hogy az egyes képviselők miket, milyen jogalapon írogatnak be a vagyonyilatkozatukba. Viszont kénytelen az egész parlament asszisztálni, ahogy újratöltögetik meg javítgatják a vagyonyilatkozatukat, holott nekünk az az álláspontunk, hogy ezt akkor kell kiszűrni, amikor a képviselő először leadja a vagyonyilatkozatát. Ezért mi az Állami Számvevőszékhez tennénk az ellenőrzési hatáskört és az ahhoz szükséges garanciákat is, hogy ténylegesen ellenőrizni tudják a nyilatkozatok tartalmát.

Ami még fontos változás és szeretném kiemelni, az az, hogy az állami tulajdonú cégek, köztulajdonban álló cégek vezetőinek a vagyonyilatkozatait nyilvánosságra kell hozni, magyarul: itt is be kell vezetni a nyilvános vagyonyilatkozatokat.

Ezek a legfontosabb változtatások, amelyeket ebben a javaslatcsomagban letettünk az asztalra. Várom kérdéseiket, de leginkább a támogatásukat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e hozzászólás? Vas Imrének adom meg a szót.

Hozzászólások

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Az előttünk fekvő javaslat ugyan valóban ismert, ellenben amit többször elmondtunk hibáját, azt az előterjesztő továbbra sem javította ki. Így aztán feles többséggel akarja elfogadni például az országgyűlési képviselőkről szóló törvény módosítását, a köztársasági elnökről szóló törvény módosítását, valamint a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény módosítását; ez mind kétharmados, gyakorlatilag teljes terjedelmében.

A másik: az Állami Számvevőszékhez kívánna olyan feladatokat telepíteni, ami az Állami Számvevőszék feladatkörétől teljesen idegen, és alaptörvény-ellenes is, merthogy az Állami Számvevőszék az Országgyűlés pénzügyi-gazdasági ellenőrző szerve, és nem az Országgyűlést ellenőrzi, hanem az Országgyűlésnek végzi az ellenőrzést a különböző közpénzek felhasználása tekintetében.

Ráadásul például nyilvánosságra akarja hozni az állami tulajdonú gazdasági társaságok tulajdonosai ingatlanjainak helyrajzi számát is és a pontos címét. Merthogy ők nem azt a vagyonyilatkozatot töltik ki; Magyarországon jelenleg három-, vagy ha úgy tetszik, négyfajta vagyonyilatkozat van forgalomban. Az egyik fajta, amelyet a köztulajdonban álló gazdasági társaságok vezetői is kitöltenek, ezen pedig az ingatlanok azonosító adatai is rajta vannak, ha esetleg valaki ismeri ezt a fajta vagyonyilatkozási formát; a másik, amelyet a polgármesterek és önkormányzati képviselők töltenek ki; a harmadik, amelyet az országgyűlési képviselők, illetve velük

azonos szabályok alapján vagyonynyilatkozatot tevők; illetve a negyedik, ami kicsit szűkebb, a hozzátartozókra vonatkozik.

Úgyhogy én értem azt, hogy önök valamit csinálni szeretnének, csak hát, hogy mondjam, rendkívül gyenge minőségben; látszik, hogy nincs is igazi megoldási javaslatuk, mert csak a jelenlegi rendszert próbálják meg keresztbe-kasul összekuszálni, de ebből semmi értelmes dolog idáig még nem jött ki. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy Róbert jelentkezett.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Frakcióvezető Asszony! Két megjegyzést szeretnék fűzni a javaslatukhoz.

Az első az, hogy szerintem nem helyes az, hogy főleg egy országgyűlési képviselőcsoport vezetője a fennálló törvényeknek megfelelő vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségről úgy nyilatkozik, hogy az nem ér semmit. Szerintem nem helyes ez az állítás. Az eddigi összes úgynevezett botrány, ami a vagyonynyilatkozatokkal kapcsolatban volt, az mind abból keletkezett, hogy nyilvános vagyonynyilatkozatot tesznek a képviselők, és a közvélemény reagált ezekre a vagyonynyilatkozatokra. Tehát részben a funkcióját betölti a vagyonynyilatkozat mint intézmény; egyrészt.

Másrészt a vagyonynyilatkozat-tétellel kapcsolatban több független elemzés is készült már, hogy a demokratikus országokban a parlamenti képviselők vagy egyáltalán politikusok milyen vagyonynyilatkozatokat tesznek, és ebben a tekintetben a magyar országgyűlési képviselők igen részletes vagyonynyilatkozatot tesznek. Vannak olyan országok, ahol jóval kevesebb információt tud meg a közvélemény, például nem vagyonynyilatkozatot, csak jövedelemnyilatkozatot tesznek, és a jövedelmükkel kell hogy elszámoljanak.

A harmadik megjegyzésem pedig az, hogy szerintem a hozzátartozók vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettségével van egy probléma, és hozzáteszem, hogy a jelenlegi hatályos szabályok szerint is van egy komoly probléma, és javaslom, hogy ezen gondolkodjon el ön is, és esetleg mint frakcióvezető kezdeményezze a frakcióvezetők irányába. Szerintem nem helyes az a rendszer, bár évek óta így van, hogy az országgyűlési képviselő benyújtja a hozzátartozó vagyonynyilatkozatát, hiszen a hozzátartozónak semmilyen közjogi kötelezettsége nincs arra, pontosabban nem szankcionálható az ő vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettsége. A képviselő szankcionálható, a képviselőnek lehet a tiszteletdíját megvonni, a képviselőt lehet a jogai gyakorlásában felfüggeszteni, és nem utolsósorban például a képviselőnek van olyan kötelezettsége, olyan közjogi tisztsége, ami indokolja, hogy vagyonynyilatkozatot tegyen. Tehát én jobbnak tartanám, hogy a hozzátartozó vagyoni adatairól az országgyűlési képviselő nyilatkozzék vagy az a személy, akinek vagyonynyilatkozatot kell tennie. Szerintem nem helyes az, hogy a hozzátartozóktól követeli meg egy törvény azt, hogy tegyenek vagyonynyilatkozatot. Először is itt mindig csak a szűkebb családtagokat terheli ilyen kötelezettség, tehát akik egy háztartásban élnek a képviselővel vagy a politikussal. Ebből következik, hogy ez, mondjuk, a kiskorú gyermek lehet; a kiskorú gyermek helyett egyébként - akinek van; nekem van - a törvényes képviselője, azaz én teszek vagyonynyilatkozatot, tehát én szoktam a kiskorú gyermekem helyett nyilatkozni; egyrészt. Másrészt a feleségem - vagy élettársam, ha ilyen lenne, de feleségem van - vagyonáról pedig azért tudok nyilatkozni, mert elvileg közös szerzemény a vagyonunk, elvileg. Amiről meg a képviselő sem tud, mert olyan különvagyon, arról elég nehéz lesz megnyilatkoztatni egyébként a házastársat is, amennyiben a házastárs eltitkolja a hozzátartozójától a vagyoni elemet.

Tehát én ezt csak azért mondom, hogy ha esetleg ebbe az irányba elmozdulna a jogalkotás, akkor javaslom egyébként, hogy a vagyonyilatkozat-tételre kötelezett személy nyilatkozzon a hozzátartozójának a vagyonáról, vagyoni helyzetéről, és nyilván ő viseli érte a felelősséget, és ővele szemben lehet szankcionálni. Szerintem értelmetlen ez a dolog, amit csinálunk, hogy gyakorlatilag a hozzátartozóinkat arra kötelezzük, hogy ők vagyonyilatkozatot tegyenek, miközben nekik nincs semmilyen olyan közjogi tisztségük, ami ezt indokolná. Köszönöm szépen. *(Dr. Apáti István megérkezik az ülésre.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Természetesen támogatjuk a javaslatot, annyit azonban hozzátennék, hogy lehet vitatkozni, hogy hogyan szigorítsunk, és vitán felül Répássy képviselőtársammal egyet lehet érteni abban a jogi érvelésben, hogy nyilvánvalóan a képviselő tud nyilatkozni. De ez szerintem csak egy nüansznyi különbség, tehát sok ponton lehetne a jelenlegi rendszert szigorítani, ami, úgy tűnik, magyar viszonylatban mégsem tölti be a hatását. Bár lehet, hogy Európában ez egy szigorúbb rendszer, akkor szerencsésebb történelmi fejlődésű országokban ezek szerint kevesebbet lopnak a politikusok, és egy enyhébb rendszer is elrettentő lehet számukra. És ez annál is inkább így van, mert nagyon sokan a közeli hozzátartozójukra íratnak vagyonelemeket, ez is kiderült.

És abban igaza van szintén Répássy képviselőtársamnak, hogy sok minden, ami kiderült, az ezekből derült ki, de következménye még akkor sem lett, ha teljesen extrém volt a különbség a vagyongyarapodás és a legális jövedelem között. Tehát amikor azt láttuk, hogy egyszerűen néhány éves vagyongyarapodását egy képviselőnek, mondjuk, a 15-20 éves legális jövedelmei sem fedezték volna, akkor azért az egy elég kellemetlen helyzet. És ennek sem lett semmi következménye.

Nem szeretném itt a Jobbik javaslatait kifejteni, mert már megtettük többször. Annyi, hogy a hozzátartozói vagyonyilatkozatok esetében a Jobbik ezt nyilvánosságra hozta; ezt elvárhatjuk mindenkitől, egyébként az ellenzéki képviselőtársainktól is. Nem tudom, rajtunk kívül egyébként ki él ezzel; nem akarok senkit azzal megvádolni, hogy nem tette meg, és megtette. De azért én egy statisztikára kíváncsi lennék, hogy a jobbikosokon kívül hányan jártak elől a jó példával, a törvényi szabályozáson túlmutatva. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászólás? *(Nincs ilyen jelzés.)* Ilyet nem látok; ha nincs, akkor visszaadom a szót az előadónak.

Dr. Szél Bernadett reflexiói

DR. SZÉL BERNADETT (LMP) előterjesztő: Köszönöm az észrevételeket. Vitán felül áll, ez egy radikális javaslat, de hát radikális a probléma is. Szóval, innentől elkezdve lehet velem arról beszélgetni, hogy túl sokat akar az LMP, de azt gondolom, hogy ez kell ahhoz, hogy végre tisztuljon a helyzet.

Egyébként hozzáteszem, hogy tárgysorozatba vételről beszélgetünk, tehát amiket képviselőtársaink, főleg itt a kormánypárti oldalon problémaként azonosítottak, azokat módosító javaslatban tudjuk kezelni a törvénnyel kapcsolatban. Én sokkal inkább azt látom, hogy nincs politikai akarat a kormánypártok részéről, hogy a mostani posványból kikerüljünk, és még elnéznék, ahogy éveken keresztül képviselőtársaik írogatnak mindenféle dolgokat a vagyonyilatkozatukra, és utána pedig csodálkozunk, hogy a magyar polgárok bizalma megingott a politikában, és a politikus mint munka korrump munkaként van azonosítva, holott azért vannak

köztünk különbségek. Úgyhogy ezért mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy a mostani helyzet tisztuljon. Én várnám a Fidesz-KDNP konkrét javaslatait arra vonatkozóan, hogy hogyan oldanák meg azokat a problémákat, amelyeket ön itt fölvezetett.

Szeretném közölni, hogy nem igaz, hogy alaptörvény-ellenes tétel szerepel ebben a törvényjavaslatban. A Mentelmi bizottságnál most is ott van a lehetőség, hogy szankcionáljon; ezt megtehetné akkor is, ha a számvevők segítenének neki, hogy mondjuk, észrevegyék, hogy hol vannak a hibák.

Köszönöm külön Répássy képviselőtársunknak azt a mondását, hogy részben a funkcióját betölti a mostani rendszer. *(Dr. Apáti István: Kis részben.)* Hát, részben. Szóval, igen, valami van, de annyi nincs, hogy abból valami konkrétan ki is jöjjön. Gyakorlatilag egy következmények nélküli országnak a következmény nélküli vagyonbevallási rendszerével állunk itt szemben. Mi ezen tisztítani akarunk.

Én egyáltalán nem érzem túlzónak azt, Répássy képviselőtársam, hogy a velünk egy háztartásban lévő családtagjaink nyilvánosságra hozzák a vagyonukat. Az LMP-nél ezt meg is tesszük, mindannyiunk gyerekeinek, párjának a vagyonnyilatkozatai ott vannak, lehet böngészni a Lehet Más a Politikának a honlapján, hogy mivel rendelkezünk. Szeretnénk még a gyanúját is elkerülni annak, hogy például olyan gyanúk merüljenek fel, hogy esetleg a kiskorú gyermekünknek a nevére veszünk egy fél hegyoldalt; meg szeretnénk az olyan szituációkat is elkerülni, hogy olyanokat kelljen nyilatkozni, hogy a szüleink egy élet áldozatos munkájával szereztek nekünk fűtött vizű medencét. Ezért a javaslatunkban egyértelműen szerepel, hogy ha valaki ilyet nyilatkozik mint politikus, akkor rögtön utána lehet nézni, hogy az a szülő, aki meg lett nevezve, mint egy vagy két olyan személy, aki egy életen át áldozatosan dolgozott azért, hogy ennyi pénze legyen, valóban van-e olyan anyagi helyzetben, hogy egy hatalmas feszített tükrű, fűtött vizű úszómedencét vásároljon az amúgy sem kicsi villába.

Úgyhogy való igaz, ez egy radikális javaslat, én ezzel mélyen egyetértek. És ahányszor a Fidesz leszavazza ezt a javaslatot, annyiszor bizonyítja azt, hogy nem akar a mostani rendszeren változtatni. De az a rossz hírem van, hogy ha ezt önök most leszavazzák, akkor egy hónap múlva megint itt fogunk ülni, és megint egy hasonló radikális javaslat lesz. És el fogunk menni a falig és azon túl is, hogy a mostani korrupt rendszert, ami a korrupciónak a melegágya, azt megszüntessük.

Sajnálom, hogy a kormánypártok közül gyakorlatilag senki nem figyel rám értően, legalábbis aki a bizottság vezetőségében benne van; úgy látom, mindenki mindent fontosabbnak tart, mint hogy az én véleményemet meghallgassa. *(Dr. Répássy Róbert: Éppen megbeszéljük a javaslatot!)* De ismétlés a tudás anyja, sőt néha az apja is - egy hónap múlva újra itt leszek.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tekintettel arra, hogy több hozzászóló nem volt, meghallgattuk a zárszót is, kérdezem, ki támogatja a tárgysorozatba vételt. *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 8 nem szavazat mellett nem vettük tárgysorozatba. Köszönjük szépen.

Az Isztambuli Egyezmény elfogadásáról szóló H/13863. számú határozati javaslat

A következő napirendi pontunk: az isztambuli egyezmény elfogadásáról szóló határozati javaslat, Szelényi Zsuzsanna független képviselő előterjesztése. Megadom a szót a képviselő asszonynak.

Szelényi Zsuzsanna szóbeli kiegészítése

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független) előterjesztő: Köszönöm szépen. Egy pár héttel ezelőtt beszéltünk erről a kérdésről utoljára itt a bizottságban, és akkor ígéretet tettünk arra Szél Bernadett-tel, hogy továbbvisszük az isztambuli egyezmény ügyét. Közben nyilvánosságra került, hogy a kormány is elkezdett foglalkozni ezzel a tervvel, ez azonban nincs még benyújtva, és fontosnak tartom, hogy addig is folyamatosan tanuljuk azt, hogy miről szól ez az egyezmény, és miért olyan fontos, hogy ez a magyar törvényekbe be legyen vezetve.

Szeretnék egy kicsit új perspektívát megosztani önökkel, tekintettel arra, hogy ez a bizottság egy olyan bizottság, amelynek csak és kizárólag férfi tagjai vannak, ez az egyezmény pedig a nők elleni erőszakról, illetve a családon belüli erőszakról szól. Általában azt szokták gondolni az emberek, hogy akkor ez egy női ügy, és jellemző módon nők képviselik a nők elleni erőszak ügyét. Ez teljesen természetes is, hiszen nyilvánvaló módon nőkről is beszélünk. Ugyanakkor a nők elleni erőszak ügye alapvetően a férfiak ügye, jellemzően a férfiak problémája. Mondok önöknek egy példát, hogy miért, egy kis nyelvtani szókészletet, tulajdonképpen egy általános iskolás mondatsort. Van egy nagyon egyszerű mondat: „Jóska megverte Marit.” Nagyon sokszor ez a mondat már úgy hangzik el, hogy „Marit megverte Jóska”. Innentől hirtelen már nem Jóska a fontos szereplő, hanem Mari. Ha azt mondjuk, hogy „Marit megverték”, Jóska már nem is szerepel a történetben. Ha azt mondjuk, hogy „Mari egy megvert nő”, onnantól pedig ott vagyunk, ahol ez az egész történet a társadalmunkban van: az áldozat hibáztatásánál.

Azért nagyon fontos erről beszélni, mert mindenféle tapasztalatok szerint az a helyzet, hogy az erőszak, az emberek elleni erőszak a mi társadalmunkban is alapvetően a férfiakhoz kötődik. Szokták mondani sokszor, hogy a férfiakat is éri erőszak, és ez valóban így van. A férfiakat is jellemző módon más férfiak szokták bántalmazni. És jellemző módon a nők elleni erőszak és a családon belüli erőszak áldozatai között van rengeteg sok kisfiú. Olyan férfiak, akiket szintén férfiak bántalmaznak, ha máshogy nem, azáltal, hogy azt kell nekik nézni, hogy az anyjukat hogyan bántalmazzák. Az erőszakos cselekmények ugyanis alapvetően a hatalomról szólnak, a hatalom gyakorlásáról, nem pedig semmiféle egyéb pszichológiai problémáról, vagy legalábbis nagyon kicsi mértékben.

Tehát a nők elleni erőszak a férfiakról szól. Viszont, ahogy tudjuk és reméljük, nem minden férfi erőszakos; sőt, azt is lehet mondani, hogy a legtöbb férfi nem erőszakos. Ezért azt gondolom, hogy azoknak a férfiaknak, akik nem erőszakosak, elemi felelősségük az, hogy más férfiakkal kapcsolatos problémákat megosszanak. Ezért a férfiaknak alapvető feladata, itt, ebben a bizottságban is, hogy a nők elleni erőszakért, vagyis erőszak ellen lépjenek, és alapvetően elhatárolódjanak azoktól a férfiaktól, akikkel nyilvánvalóan nem azonosulnak, akik erőszakoskodnak. *(Dr. Apáti István: Ez világos, nem?)*

Azt, hogy az erőszak alapvetően a hatalomról szól, nagyon sok pszichológiai kutatás is bizonyítja. Tulajdonképpen a férfiak is áldozatai a nemek közötti, a nemekkel kapcsolatos előítéleteknek: a férfiakkal szemben ugyanis az az elvárás, hogy erősek legyenek, határozottak, védjék meg a nőket, lássák el a családjukat; és nagyon sok férfi, aki ezt nem tudja megoldani, ezt azzal kompenzálja, hogy bántalmazza a családját. No, ez az a jelenség, amit egyszerűen nem hagyhatunk. Valójában a nők elleni és a családon belüli erőszak a gyenge férfiak védekező eszköze, és ezt önöknek itt, ebben a házban mint férfiaknak el kell utasítani. Ezért is fontosnak tartjuk, és állandóan, újra és újra azt gondoljuk, hogy ezt a kultúrát, ami az áldozathibáztatás kultúrája, meg kell változtatni.

Az Igazságügyi Minisztérium az elmúlt hetekben a honlapján napirendre tűzte, illetve felmutatott egy javaslatot, amelyik az isztambuli egyezmény magyarországi bevezetését szolgálja, ami igazán nagyszerű dolog. Alapvetően úgy gondoljuk, hogy ez a sok-sok munkánknak az eredménye. De természetesen a célunk nem az, hogy egy egyezmény szülessen, hanem a célunk az, hogy a nők és a gyerekek elleni és a családon belüli erőszak csökkenjen Magyarországon. Ezért önmagában nem mindegy, hogy milyen minőségű törvény születik majd az isztambuli egyezményhez. Az a cél, hogy kevesebb nőt érjen bántalmazás, hogy legyen sokkal több feljelentés - ugye, ez azt bizonyítaná, hogy a nők bíznak a rendszerben, és a törvényhez fordulnak, ha valami bajuk van -, legyen sokkal több és kiterjedtebb ellátórendszer, ne szenvedjenek a nők és a gyerekek, és lehetőség szerint ne is haljanak meg. Ez a célunk tehát - tehát önmagában nem lesz elég az egyezmény elfogadása.

Mivel én és sok más kollégám, akik ezekhez az ügyekhez értenek, már megvizsgáltuk ezt a beadványt, szeretném elmondani önöknek, hogy ez nem elég jó, sajnós. És szeretném, ha önök itt az Igazságügyi bizottság tagjaiként lépnének az ügyben, hogy mielőtt a kormány beterjeszti ezt a javaslatot törvény formájában, kicsit dolgozzon még rajta. Ugyanis teljes mértékben szakszerűtlen. Kezdjük ott, hogy rossz a címének a fordítása: nem az szerepel a magyar fordításban, ami az eredeti angol nyelven. Magyarul valami kapcsolati erőszakról van szó, az angolban családon belüli erőszakról van szó, a kapcsolat pedig valami elektromossághoz kapcsolható dolog. Tehát ezt először is javítani kell, különben nem nagyon tudjuk elképzelni, hogy komolyan gondolja a kormány a fáradozásait.

Egy csomó fenntartást akar a kormány bekapcsolni, bejelenteni ezzel az egyezménnyel kapcsolatosan. Ezeknek van olyan része, amelyik kifejezetten fenntartja az áldozathibáztatás kultúráját. Szeretném, ha önök előzetesen ezzel foglalkoznának, és ezt nem hagynák, mert akkor nagyon vacak törvény születik, amely nem tölti be majd a feladatát. Nagyon fontos lenne, hogy a távolságtartással kapcsolatos, már eddig is létező rendelkezéseket pontosítsa és fenntarthatóvá, megvalósíthatóvá tegye ez a javaslat. Javaslom, hogy ennek is nézzenek utána. Valamint a forrásokkal kapcsolatos részek, amelyek a csatolmányokban szerepelnek, teljes mértékben elégtelenek, mivel alapvetően az európai uniós támogatásokhoz vannak kapcsolva; így nem lehet abban bízni, hogy a magyar kormány tartósan elkötelezett ebben az ügyben. Ezek tehát olyan ügyek, amihez mindenképpen hozzá kell még nyúlni, és én arra kérem önöket, hogy előzetesen egyeztessenek az igazságügyi miniszterrel, mert akkor, amikor a kormányhoz vagy a parlamenthez bejön ez a javaslat, már nagyon kevésbé lesz majd korrigálható. Természetesen nincs hozzá egy rendes tanulmány, hatástanulmány, és nincs ütemterv sem, tehát bízunk abban, hogy a kormány ezeket, mire a parlament elé terjeszti, azért majd meg fogja csinálni.

Én azt gondolom, hogy önök, mint férfiakból álló bizottság, és remélhetőleg olyan férfiak, akik nem erőszakosak maguk is, elítélik ezt az ügyet, és különösen oda fognak majd figyelni. Addig is kérem, hogy támogassák a javaslatomat, hiszen a parlament más, mint a kormány; a parlament határozottan felszólíthatja a kormányt arra, hogy egy minőségi javaslatot nyújtson majd be ebben az ügyben. Úgyhogy kérem, támogassák a javaslatomat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak.

Hozzászólások

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Asszony! Amikor azt mondta, hogy új megközelítésben vagy új

megvilágításban akarja nekünk ismertetni a javaslatát, akkor azt hittem, hogy beszélni fog arról a levélről, arról az állásfoglalásról, amelyet az úgynevezett Emberi Méltóság Központ adott ki az isztambuli egyezményrel kapcsolatban. Az elmúlt héten, ha jól emlékszem, pénteken minden országgyűlési képviselő a postájában megkapta az úgynevezett Emberi Méltóság Központnak, Frivaldszky Edit igazgatónak a levelét, amelyben csatolja a több mint 6 ezer aláíró által, több mint 6 ezer aláírással támogatott állásfoglalásukat, amelyben 25 ponton sorolja az isztambuli egyezményrel szembeni kifogásaikat. Én úgy gondolom, hogy ha már erről tárgyalunk, akkor érdemes lenne az önök véleményét tudni erről, hogy vajon ezeket a kifogásokat mennyire találja megalapozottnak. *(Dr. Apáti István kimegy a teremből.)*

Amit most ön itt előadott, főleg az elején, abban teljes mértékben visszaköszönt az a kritika, pontosabban ráismertem arra a kritikára, amelyet az Emberi Méltóság Központ úgy fogalmaz meg, hogy a férfiak és a fiúgyermek elleni diszkriminációt tartalmazza az egyezmény. Azt mondja az Emberi Méltóság Központ kritikája, hogy az egyezmény „nem védi egyenlően és negatívan diszkriminálja a társadalom férfi és fiúgyermek tagjait”; azt mondják, hogy aggályosnak tartják, hogy „az egyezmény alapján más megítélés alá esnek a bántalmazott férfiak és a nők”, véleményük szerint „egy, a nők és férfiak közötti tényleges egyenjogúság elősegítését célul kitűző egyezménynek hozzá kellene járulnia, hogy az erőszak elszenvedői, legyenek akár lánygyermek, nők, fiúgyermek vagy férfiak, egyenlő bánásmódban részesüljenek”. S utána egyébként példát is hoz arra, hogy mi ez a bizonyos diszkrimináció; azt mondja ez az állásfoglalás, hogy „míg a nőkkel szembeni erőszak minden formájára alkalmazni kell az egyezményt, addig a többi áldozatra” - tehát értsd alatta: a férfiakra - „csupán ösztöni a részes feleket, hogy az egyezményt alkalmazzák”. Tehát a nők elleni erőszak esetén kötelező alkalmazni az egyezményt, a férfiak vagy fiúgyermek elleni erőszak esetén nem kötelező alkalmazni, csupán ösztönzi erre a nemzetközi szerződés a feleket. Ez csak egy kiragadott példa, de egyébként 25 pontból állnak ezek a kritikák.

Hozzáteszem, részben ezek a kritikák elháríthatóak azzal a módszerrel, amit ön egyébként most kifogásolt, hogy ahogyan egyébként a nemzetközi szerződésekről szóló magyar törvényünk mondja, hogy a nemzetközi egyezményekkel, nemzetközi szerződésekkel kapcsolatban fenntartást, kifogást vagy a kötelezettséget elhárító nyilatkozatot is lehet tenni, tehát akár az Országgyűlés bizonyos esetekben úgy dönthet, hogy a magyar joggyakorlatban egy meghatározott módon kell értelmezni az egyezményt. Ugye, ilyen probléma a „gender” fogalom, amely az isztambuli egyezménynek része, és nyilván már most a fordításban világos, hogy a „gender” fogalmat magyarul „nem”-nek fordítják, holott az angolban kicsit mást jelent a „gender” fogalom. Mindegy, a lényeg az, hogy van arra technika, hogy a félreértések elkerülése végett és a férfiakkal szembeni diszkrimináció elkerülése érdekében kifogásokat, vagy pontosabban nem kifogást, hogyan nyilatkozatot vagy értelmező rendelkezést fűzzön az Országgyűlés ezekhez a szabályokhoz.

Tehát összefoglalva, szerintem egy ilyen több mint 6 ezer személy által támogatott kezdeményezést nem lehet egy kézlegyintéssel lesöpörni. Bízom benne, hogy az ön által képviselt pártnak van 6 ezer támogatója, de ha esetleg nincs annyi, akkor érdemes figyelembe venni 6 ezer embernek a véleményét. És szerintem nekünk mint országgyűlési képviselőknek is muszáj értékelnünk ezeket az ellentétes véleményeket. Hozzáteszem, hogy a kormány által kezdeményezett társadalmi egyeztetésben persze megjelennek ezek a szempontok, és a társadalmi egyeztetésben a nyilvánosságra hozott tervezettel kapcsolatban kifejtették már az álláspontjukat az ellenzők.

Tehát szerintem változatlanul nincs abban a helyzetben a bizottság, hogy támogassa az ön javaslatát, mert egy alapos társadalmi vitát kell lefolytatni az egész egyezményről. S különösen a jogi előkészítése ennek az egyezménynek megalapozott kell legyen; ahogy mondtam, például értelmező rendelkezéseket kell fűzni az egyezményhez. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor alelnök úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Elnök úr, nem tudom, esetleg Szelényi Zsuzsanna reagálna-e rá... *(Jelzésre:)* - majd a végén, tehát a legvégén. Jó, rendben van. Mert engem is érdekel majd a válasz, hiszen jómagam is megkaptam ezt a levelet, és beleástam magam, megmondom őszintén, mert jogászember szereti minél részletesebben megnézni azt a dolgot, amiről döntenie kell. És az angol nyelvű szövegeket is megnéztem, mert a magyar fordítás valóban nem mindig pontos.

Egyébként a céllal, azt gondolom, mindannyian egyetértünk; nagyon kevés olyan képviselő lenne, aki szembemenne azzal, hogy a családon belüli erőszakot vagy akár a nők elleni támadásokat szankcionálni kell és megfelelően módon üldözni, és következménye kell hogy legyen. Ebben tehát nincs vita; és azt gondolom, abban sem, hogy a nők sokszor valóban kiszolgáltatottabb helyzetben vannak. Ez tény, nem hiszem, hogy ezzel bárki vitatkozna.

Azonban az egyezmény alapos elolvasása után azért van benne egy-két olyan pont, ami valóban kicsit már túltolása a témának, ha szabad így fogalmaznom. Gondolok itt arra, amikor a férfiakat történelmi elnyomóként állítja be *(Dr. Répássy Róbert: Igen.)*, mert vannak ilyen hivatkozások, megnéztem az angol megfogalmazást is. Tehát minthogyha ez egy történelmi bűne lenne minden férfinak, ami apáról fiúra hagyományozódik. Ez nyilvánvalóan egy túlzottan erős megfogalmazás, és ön is azt mondta, hogy a férfiak javarésze nem ilyen, nyilvánvalóan, úgyhogy lehet, hogy ezt finomabban kellett volna az egyezménynek megfogalmaznia. Emiatt egyébként abban a vitában, ami megindult a közéletben, több helyen olvashattunk vagy hallhattunk véleményeket; sokan gondolják úgy, hogy ha a férfiakat így hibáztatjuk - a férfiakat mint egy csoportot -, akkor sokan nem nagyon látnak különbséget ahhoz képest, mint amikor bizonyos népcsoportokat történelmi bűnökkel ruháznak fel, és kollektíven megbüntető alanyként tüntetnek fel. S azt hiszem, önök azok, akik ez ellen egyébként küzdöttek, nagyon helyesen, és a legmarkánsabban felléptek az ilyen dolgok ellen. Ebben az esetben nyilván nem népcsoportról, de egy csoportról, a férfiak csoportjáról van szó, tehát itt a megfogalmazásoknak nagyon nagy szerepe van, és emiatt nagyon oda kellett volna figyelni már az egyezmény szövegezésekor.

Ami a genderkurzust illeti, én nem gondolom, hogy egy ilyen egyezményben ilyen mértékben helye lehet. Számomra kicsit - és mondom ezt úgy, hogy tényleg angolul is tanulmányoztam - homályos volt még mindig az a megfogalmazás, hiszen úgy szól maga a szerződés, hogy tulajdonképpen a nemeket társadalmi szerepeik alapján kell értelmezni. Itt azért - és hallhattunk a másik irányból is kicsit elfogult véleményeket - nem feltétlenül a transzneműekről van szó; aki erre hegyezi ki, az nyilván téved, szintén. De amikor arról beszélünk, hogy a nemek társadalmilag kialakult szerepe szerint kell értelmezni, akkor számomra nem világos, és talán képviselőtársaim tudnak erre magyarázatot adni, hogy akkor egy férfi, aki mondjuk, otthon van gyese a gyermekével, és a nő dolgozik - van ilyen eset is -, akkor ő a genderkurzus szerint női szerepet tölt be - ha jól értelmezem, mert otthon van, és gyereket nevel. Akkor ez alapján, ha őt bántalmazás éri, akkor ő ugyanolyan védett személynek minősül, tehát kvázi az isztambuli egyezmény szövegezése alapján nőnek minősül-e? *(Derültség.)*

Mert számomra egyébként ez derül ki, és nem volt egyértelmű. S mondom ezt úgy, hogy tényleg próbáltam a mélyére ásni.

Ha ilyen káosz van ezekben a meghatározásokban, és számomra jogászként sem volt teljesen egyértelmű, hogy akkor most mit akar az egyezmény pontosan kifejezni, akkor azért elgondolkodtató az, amit Répássy Róbert képviselőtársam mondott, hogy ez akkor a magyar viszonylatban mindenféleképpen fogalommeghatározásokat (*Dr. Répássy Róbert: Értelmezéseket.*), értelmezéseket igényel. Ha tehát az a cél, hogy a családon belüli erőszak ellen lépünk fel, ami javarészt nőket érint, akkor ez rendben van, és mindent tegyünk meg, hogy a kiszolgáltatottabb helyzetben lévő családtagot, legyen az férj vagy feleség, megvédjük, akár annak a tudatában is, nyilván, hogy ez - nem akarok butaságot mondani - talán 1:9 arányban nőket érint; a pontos statisztikával tényleg nem vagyok tisztában. Ez rendben van. De akkor lehet, hogy nem kellene belemenni ennyire részletesen a nemek meghatározásába, megfogalmazásába, hiszen az egyezmény is elvész a részletekben, és amikor nemekről olvasok benne, tulajdonképpen már nem tudom, hogy az igazából nőket-férfiakat érint, vagy társadalmi szerepek alapján nőket vagy férfiakat. Ezt csak azért fejtettem ki ilyen részletesen, mert ez számomra is valóban jó pár kérdőjelet felvetett.

Természetesen támogatjuk azt, hogy az Országgyűlés foglalkozzon a témával. Foglalkozni kell. De azért ezeket a kiegészítő megjegyzéseket mindenképpen szerettem volna hozzátenni. Úgy tűnik egyébként, hogy a kormány is kész arra, hogy korrekciókkal az Országgyűlés elé hozza ezt a javaslatot.

Ami ebben a határozati javaslatban van, az támogatható arra, hogy az Országgyűlés foglalkozzon vele, de ha ez az Országgyűlés elé kerül - tehát ezért tudjuk a bizottság előtt támogatni, illetve nyilvánvalóan korábban is támogattuk, hogy foglalkozzon ezzel az Országgyűlés -, ezeket a dolgokat, amelyeket itt felsoroltam, helyre kell tenni ahhoz, hogy az Országgyűlés egy végső döntést tudjon hozni, és ne menjen félre a vita olyan irányba, amit egyébként mi sem szeretnénk, és a valós problémától már messzire visz. Ennyit kívántam mondani. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Vas Imrének.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Azt már többször kifejtettük, hogy a Fidesz-frakció elítél mindenféle erőszakot, kövessék azt el bárki ellen és bármilyen módszerrel, és ezt minden eszközzel üldözi. De azért azt kérem képviselőtársamtól, hogy azt ne állítsa úgy be, hogy ha az isztambuli egyezményt ratifikáljuk, akkor ez mindenféle problémára gyógyírt jelent, mert itt azért látjuk egyébként, hogy ennek az egyezménynek számtalan problémája, neuralgikus pontja van.

A kormány ezt közigazgatási egyeztetésre bocsátotta, de mi az ön határozati javaslatát, amely egyébként nem hirdetné ki az isztambuli egyezményt, csak tulajdonképpen a kormányt sürgeti, nem tartjuk indokoltnak tárgysorozatba venni, mert a kormány amúgy is dolgozik az egyezmény kihirdetésén. De mondom, látni kell azt is, hogy ennek az egyezménynek jó néhány hiányossága, problémája van. Ezért csak tartózkodni tudunk a tárgysorozatba vétel kapcsán. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászóló? (*Nincs jelentkező.*) Ha nincs, akkor megadom az előterjesztőnek a szót.

Szelényi Zsuzsanna reflexiói

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független) előterjesztő: Köszönöm szépen. Mindenképpen nagyon jó, hogy napirendre fog kerülni érdemben ez az egyezmény, mert már most látszik, hogy végre valamilyen érdemi vitát fog tudni kiváltani ebben a nagyon kardinális kérdésben.

Ez az egyezmény öt év alatt készült el az Európa Tanácsnál, 48 ország szakértői vettek benne részt, a kormányzat által kijelölt szakértők, és több száz civil szervezet. Ezek között a civil szervezetek között ott voltak nagycsaládos-szervezetek, katolikus egyesületek, magzatvédő egyesületek, csakúgy, mint minden más, egy csomó vallási egyesület, mindenki. Öt évig készült ez az egyezmény.

Ez az egyezmény egy definíciókat tartalmazó első blokkal kezdődik, amelyben minden teljesen világos. Ha mégsem az, az azt jelenti, hogy először is a magyar kormány rosszul fordította le ezt a szerződést, és egyébként én fogok majd önök elé terjeszteni egy szerintem megfelelő, pontos fordítást. Önöknek igaza van, a fordításon sok múlik. De ez egy nagyon világos egyezmény. A „gender” magyar nyelven nem azt jelenti, hogy „nem”, hanem azt jelenti, hogy „társadalmi nem”. Egyébként valóban nincs rá igazán jó magyar kifejezés, de van, van, és praktikus, ha azt használjuk. Az egyezmény kormány általi fordításában nem ez a kifejezés szerepel. Ebből kifolyólag elképzelhető, hogy ez félreértéseket okoz. De maga az egyezmény nagyon is világos és pontos. Ez egy kompromisszumos szöveg, amely nagyon-nagyon sok szereplő által jóváhagyatott, amikor elkészült. Tehát ott nincs semmi gond, és nagyon jó lesz, ha ennek a részleteiről fogunk tudni beszélni. Így például én az önök értelmezését nem is igazán tudtam tekintetbe venni; ugye, pillanatnyilag nem áll rendelkezésünkre a szöveg (*Dr. Staudt Gábor: Ezt ki mondta?*), hogy ennek a részleteiről beszéljünk. Ez tehát az első dolog, amit szerettem volna mondani. Ez ki fog derülni, nincs semmi gond.

Van egy csomó ország, amely részben ezt az egyezményt, részben az egyezményhez hasonló gyakorlatot már egy-két évtizeddel ezelőtt elkezdett. Tehát afelől sincs tulajdonképpen semmiféle bizonytalanság, hogy hogyan kell küzdeni a nők elleni és a családon belüli erőszak ellen, hiszen vannak ezzel kapcsolatos kiváló európai gyakorlatok. Például, múltkor is beszéltünk róla, Nagy-Britannia nem írta alá az isztambuli egyezményt, ellenben már hosszú idővel az előtt olyan intézményrendszert állítottak föl, amely nagyon hatékonyan kezeli ezt a problémát. Ezért van az, hogy Nagy-Britanniában sokkal-sokkal kevesebb nő hal meg ebben az ügyben, és összességében a családon belüli erőszak szintje érdemben kisebb, mint Magyarországon; vagy például Svédországban, ahol hatod annyi nő hal meg, mint Magyarországon, vagy akár Ausztriában. Tehát van gyakorlat. Nincs semmi titok, nincsenek semmilyen félreérthető dolgok, egyértelmű dolgok vannak.

Nyilván egyértelmű a szöveg a tekintetben, és minden családon belüli áldozatra vonatkozik, de hát a helyzet az, hogy ezek többnyire nők. Én magam még az életben nem találkoztam, pedig elég sokszor voltam már ilyen menedékhelyen, nem találkoztam ott férfiakkal; csak nőkkel találkoztam és gyerekekkel, akik között volt egy csomó fiúgyerek is, akik rettenetesen nehezen birkóznak meg ezekkel a szörnyű családi élményekkel. Tehát világos a társadalmi tapasztalat.

Ez alapvetően egy civilizációs törvény. Itt érdemes ezekkel a hatalmi viszonyokkal foglalkozni. Senki nem piszkálja vagy bántja vagy hibáztatja a férfiakat a hatalomgyakorlás miatt. Ugye, azért azt látni kell, hogy mondjuk, nagyjából 25-50 évvel ezelőttig Európában is a nyilvános erőszak is még elfogadható volt. Ma meg már nem elfogadható. Ez egy civilizációs fejlődés! Most éppen abban a fázisban vagyunk, amikor az elmúlt 25 évben már a privát életben is elfogadhatatlannak tartjuk az

erőszakot. És nyilván ennek a kezelése egy fokkal bonyolultabb, de egyáltalán nem lehetetlen. S ha önök nekem hoznak majd példákat, jogi eseteket, amikor nők súlyosan bántalmaztak hatalmi megfontolásokból férfiakat, nyilván azokat is kezelni fogjuk. *(Közbeszólások.)* Erre egyébként lehetőséget ad az egyezmény. Tehát nincs semmi gond, nincs semmi konfúzió.

És azok a más egyéb civil szervezetek, amelyek aláírást gyűjtenek, azokkal meg nyilvánvalóan mi vitatkozni fogunk. Itt olyan állítások is elhangzottak, amelyek alapvetően vitára érdemesek. De szerintem most önöknek annyi a feladatuk, hogy ezt a vitát lehetővé tegyék, az egyezményt végre egyértelműen követeljük a kormánytól. Nem tudjuk, hogy ez mikor fog megtörténni; remélem, hogy minél hamarabb. Minél hosszabb és alaposabb a vita, annál jobb minőségű egyezmény és annál jobb minőségű ellátórendszer és magyarországi kampányok fognak elkezdődni, amelyek jelen pillanatban teljes mértékben hiányoznak.

Úgyhogy azt gondolom, nincs semmi zavar, nincs semmi gond. Ez a javaslat és ez az egyezmény egy olyan típusú protokoll, amelyet Magyarország nyugodtan elfogadhat, mert nagyon-nagyon sok működő jó példára van építve. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen, akkor szavazunk. Ki támogatja a tárgysorozatba vételt? *(Szavazás.)* Ez 2 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 8 tartózkodás mellett nem vettük tárgysorozatba. Köszönjük szépen.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló T/13752. számú törvényjavaslat

Rátérünk a következő napirendi pontra: ez a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat. Staudt alelnök úr kért szót. Tessék parancsolni!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Egy ügyrendi indítványom lenne, tisztelt elnök úr. Kérem, tegye lehetővé a bizottság, hogy Érczy Zsolt szociális munkás, gyakorló nevelőszülő időkeretben hozzászóljon egy szakmai hozzászólás végett. Köszönöm.

ELNÖK: Vas Imre?

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Három percet javasolok.

ELNÖK: Szavazzunk róla! Aki ehhez hozzájárul, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangúlag hozzájárult a bizottság.

Megadom az előterjesztőnek a szót.

Vágó Sebestyén szóbeli kiegészítése

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Mindig nehéz helyzetben vagyok, amikor egy javaslatomat az Igazságügyi bizottság tárgyalja, ugyanis szociális szakmai kérdésekről, illetve gyermekvédelmi szakmai kérdésekről nehéz jogász szemléletű bizottság előtt beszélni, illetve érvelni, de azért én ezt megpróbálom.

A javaslatunk arról szól, röviden és tömören - de bizonyára olvasták is -, hogy nevelőszülők esetén az örökbefogadás szabályaitól el tudjunk térni. Ezt fontos

lépésnek tartanám, ugyanis nagyon jól tudjuk, hogy a nevelőszülői státusz mit jelent: ez azt jelenti, hogy nem vér szerinti hozzátartozóját tulajdonképpen hivatásszerűen a saját családjában neveli a gyermekvédelmi rendszer részeként, a gyermekvédelmi szakellátás részeként. Ez nagyon sok esetben pár napos kortól történik, egészen extrém helyzetben akár a nagykorúság elérése előtti időpontig. Nagyon sok esetben több éven keresztül tartó családban nevelésről beszélünk, mire a gyermek örökbe fogadhatóvá válik. Ha ebben az esetben olyan érzelmi, ez eléggé fából vaskarika fogalom, de a hivatalos érzelmi köteléken kívül olyan erős érzelmi kötelék is kialakul, ami már egy anya-gyermek vagy apa-gyermek, szülő-gyermek kapcsolatnak is minősül, és felmerül az igény a nevelőszülő részéről, hogy ő szeretné most már más státuszban, örökbe fogadott, családban lévő gyermekként nevelni, hivatalosan is családban lévő gyermekként nevelni azt a gyermeket, akkor ezt az érvet, ezt az erős köteléket nem bírálhatja fölül a jelenlegi Ptk.-szabályozás. S abban az esetben, ha akár csak pár nappal vagy akár csak egy-két hónappal túlhaladt már azon a koron, a 45 éves korkülönbségen, ami fennáll közte és a nevelt gyermek között, akkor ez ne jelenthessen akadályt, és ebben az esetben respektáljuk ezt a kialakult erős érzelmi kapcsolatot, és adjuk meg a lehetőséget a nevelőszülőknek arra, hogy a saját családjukban immár mint örökbe fogadott gyermeket továbbneveljék 18 éves koráig.

Röviden csak ennyit szerettem volna elmondani. Úgy gondolom, több magyarázatot ehhez nem kell hozzáfűzni. Az esetlegesen fölmerült kérdésekben természetesen rendelkezésre állok, és válaszolok a viszonzás során. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megadom a szót, három percben.

ÉRCZY ZSOLT nevelőszülő: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm a lehetőséget. Érczy Zsolt nevelőszülő vagyok.

Ez a helyzet nagyon sok nevelőszülőtársunkat érinti, mert adott esetben akár egypár hónapos korhatártúllépés miatt elesnek attól a lehetőségtől, hogy egy olyan gyermeket fogadhassanak örökbe, akit adott esetben ők hoztak ki a kórházból kvázi, a gyermek a valódi szüleinek tekinti a nevelőszülőket. Kapitány és Spéder 2015-ben jelentetett meg egy tanulmányt, amelyben megállapították, hogy 1990-től 2015-ig bezárólag az első gyermek vállalási korhatára öt évvel emelkedett. Ez kísértetiesen egybefügg azzal, hogy a gyermekvédelmi törvényt a 2013-as módosításnál oly módon változtatták meg, hogy a nevelőszülő és a hozzá kihelyezett gyermek közötti korkülönbséget fölemelték 50 éves életkorra az addigi 45 éves életkorról. Ez maximálisan szabályozta az akkori élethelyzetet, ahogy folyamatosan emelkedik az átlagéletkor, a nevelőszülők is kell hogy haladjanak a korral. Kamarás Ferenc 2015-ben egy tanulmányában ugyanezt a jelenséget kutatja, és a Társi adatait felhasználva Európa-szerte ismert jelenségről beszél.

Ezzel a változtatással, hogy a gyermekvédelmi törvényt módosították, a polgári törvénykönyvben viszont az örökbefogadási korhatárt nem emelték ezzel párhuzamosan, egy olyan anomáliát hozták létre, ami arra enged következtetni, hogy két olyan törvény esetében, amely párhuzamosan szabályoz ugyanolyan családi jogi viszonyokat, egy jogharmonizációs eljárást kellett volna lefolytatni, és megvizsgálni, hogy indokolt-e a másik törvényben is az életkoremelésnek párhuzamosan megtörténnie. Hiszen tulajdonképpen, ha azt nézzük, a nevelőszülőhöz kerülés és az örökbefogadás között mindösszesen egy nyilatkozat, egy jogi aktus a különbség. Semmi más. Tehát az életviszonyok nem változnak túl sokat.

Ha a helyzet pszichológiai oldalát vesszük figyelembe, Freud-Eriksont mindenki olvasott, tanult, tudjuk, hogy a személyiségfejlődés során milyen kiemelt jelentőséggel bírnak a korai anya-gyermek kapcsolatok; ha egy kisgyermek a

születésétől került egy nevelő családba, itt az anya-gyermek kapcsolat a nevelőszülő, adott esetben a nevelőanya és a gyermek között alakul ki, neki az lesz a saját családja. A gyermeki jogoknak az egyik alapköve, hogy minden gyermeknek joga van a saját családjában nevelkedni. Mit tekintünk a gyermek saját családjának? A jogi értelemben vett családot, vagy pedig azt, hogy a gyermek mit tekint a saját családjának?

A nevelőszülő általi örökbefogadás mindig is egy nagyon speciális helyzet volt, hiszen a személyi alkalmasságon kívül az engedélyező hivatalnak sok tényezőt kell figyelembe venni, és ezért tartjuk fontosnak, hogy egyes esetekben a gyámhivatalnak lehetősége legyen mérlegelni, hogy az a nevelőszülő a korkülönbség ellenére alkalmas-e arra, hogy azt az adott gyermeket örökbe fogadhassa. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Hozzászólásra Répássy képviselő úrnak adom meg a szót.

Hozzászólások

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Azt szeretném kérdezni, javasolni - nem is tudom -, hogy a polgári törvénykönyv nem feltétlenül a 45 évnél idősebb személy általi örökbefogadást zárja ki, hanem azt írja elő, hogy az örökbe fogadandó gyermek és az örökbe fogadó szülő között ne legyen több mint 45 év korkülönbség.

Én nem tudom pillanatnyilag azt eldönteni, mert szerintem ez tényleg nem jogászszakmai kérdés, hogy manapság 45 év fölött biológiai szülő esetén, tehát vér szerinti szülők esetén igaz-e az a tendencia, amire egyébként hivatkoztak az előterjesztők, hogy 45 év fölött is születnek jócskán gyermekek. Persze tudunk ilyen példákat, de hogy ennek milyen az aránya, és valóban emelkedett-e a társadalomban ez az arány? Mert azt az érvet én elfogadom, hogy az örökbefogadás mint kapcsolat esetén is arra kellene figyelemmel lennünk, hogy milyen a természetes népességnek az alakulása, és ha ez a tendencia valóban emelkedik, akkor talán érdemes ezt megfontolni. De szerintem nem vagyunk ebben a helyzetben, ezért én ebben a pillanatban nem tudok rá igent mondani, de nemet sem mondanék erre a javaslatra, csak valahogy meg kellene győződünk arról, hogy igaz-e ez a tendencia, hogy a 45 évnél idősebb korban szülővé válók száma növekszik. Meg kellene tudnunk, hogy ez így van-e, és ebben az esetben érdemes megfontolni ezt a kérdést.

Ugye, abból indul ki a polgári törvénykönyv szövege, hogy általában az a tipikus, hogy 45 év alatti szülők azok, akiknek gyermekük lesz, de nyilván ez egy fikció; amit a polgári törvénykönyv felállít, az nyilvánvalóan fikció. Kérdés, hogy ezt a fikciót érdemes-e még tágitani. Az új polgári törvénykönyv néhány ilyen fikciót azért megdöntött, vagy mondjuk úgy, hogy néhány ilyen jogilag korábban egyértelműnek kezelt helyzetet azért megváltoztatott. *(Dr. Apáti István visszatér a terembe.)* Mondjuk, a magzat fogantatásának római jogi szabályait nem döntötte meg, mert az már elég régi, több ezer éves szabály. De ha már a római jognál vagyunk, a római jogban felnőtteket is lehetett örökbe fogadni, tehát nagykorú személyeket is. Ezt most nyilván nem érinti ez a javaslat... *(Közbeszólások, derűlttség.)* - Varga képviselőtársam tudna ilyen ötleteket adni *(Derűltség.)*, de nem akarom ebbe az irányba elvinni ezt a vitát. A lényeg az, hogy ezek a polgári jogi szabályok bizonyos élettapasztalatokon, tehát a természetes népességváltozások szabályain alapulnak. Ha ezek valóban változtak az elmúlt évtizedekben, akkor érdemes ezen elgondolkodni.

Én tehát azt gondolom, ezért jelezzük egy tartózkodással, hogy itt még van vizsgálendő kérdés, ami alapvetően nem jogi kérdés egyébként, hanem egy társadalmi kérdés vagy társadalom-egészségügyi kérdés, hogy így mondjam.

ELNÖK: Staudt Gábornak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Örülök neki, hogy Répássy képviselőtársam is fontosnak tartja, de hát akkor nem tartózkodni kell, hanem tárgysorozatba venni, és akkor elindulhat a gondolkodás. Nyilván tudjuk, hogy napirendre akkor kerül a javaslat, amikor megfelelően előkészítésre került akár egy adott szakminisztérium részéről. De a tartózkodás ugyanolyan, mint az elutasítás, abban a tekintetben, hogy akkor az Országgyűlés nem kíván foglalkozni a témával.

Arra hívnám fel a figyelmet, az is egy fontos szempont nyilván, hogy mennyivel később vállalnak gyermekeket a magyar állampolgárok, egyébként ez sajnos kitolódik, és főleg a férfiak esetében; nyilván a nőknél biológiai lehetőségek is határt szabnak, a férfiaknál nyilvánvalóan ilyen nincs, tehát ott az emelkedés még nagyobb. De szerintem sokkal fontosabb, hogy az átlagéletkor nő - ezt Répássy képviselőtársamnak is mondom: tehát az átlagéletkor is nő -, hál' istennek, Magyarországon is nőtt az utóbbi években, ahogy én ismerem a statisztikákat.

S amire felhívnám a figyelmet, és ezért kérnék egy igen szavazatot önöktől, hogy itt tulajdonképpen arról van szó, hogy 2013-ban már a gyermekvédelmi törvény módosításra került, tehát nevelőszülő már lehet az 50 év korkülönbségben maximalizált esetekben is, tehát ez 45-ről 50-re feljebb ment. Ez a módosítás azt célozza - természetesen ehhez is módosító javaslatokat lehetne benyújtani -, hogy abban az esetben, ha valaki már nevelőszülőként neveli a gyermeket, akkor fogadhatta örökbe külön elbírálás alapján az 50 év korkülönbségig a gyermeket. Tehát ha valaki utcáról beesik és örökbe szeretne fogadni, akkor arra továbbra is a 45 év korkülönbség állna. Ez egy speciális eset lenne, hogy ha valaki egyébként alkalmas rá, nevelőszülőként már bizonyított, és úgy gondolja, hogy fel tud nevelni egy gyermeket, akkor itt lehessen kivételt tenni. Ez tehát nagyon fontos, hogy nem egy általános szabály lenne; illetve aláhúznám azt is, hogy az átlagéletkor növekedésével, illetve a szigorú gyermekvédelmi rendszernek köszönhetően ezt tökéletesen látni fogják, hogy egyébként ki van akár olyan kondícióban. És most nem akarom azt mondani, hogy vannak olyan 30 évesek, akik rosszabb élettani működést mutatnak, mint egy 50 éves; sajnos ez is gyakorlati tapasztalat. Tehát egy 50 éves ember is nagyon jó fitt állapotban lehet, és még nagyon hosszú ideig élhet, és ezt az egyéb körülmények mellett még mind-mind mérlegelik.

Úgyhogy tényleg azt kérem, ebben semmi politika nincs, egy tárgysorozatba vételt érjünk el ennél a javaslatnál. S hogy aztán ez napirendre kerül-e, azt az Országgyűlés fogja eldönteni; és akkor már a minisztériumokkal, nem tudom, ebben ki lesz az illetékes, de meg lehet tenni ezeket az egyeztetéseket. Úgyhogy nem hiszem, hogy mellényúlunk ebben, sőt, akkor teszünk jót, ha foglalkozunk vele. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre alelnök úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én is azt javaslom, hogy most ne vegyük tárgysorozatba, mert ezt a kérdést körül kell járni. Ráadásul ez a javaslat egyébként teljesen eltörölné a korkülönbséget (*Dr. Staudt Gábor: De módosítani lehet!*), most függetlenül attól, hogy egy másik törvényben van egy 50 éves korhatár. Szerintem, ha szabályozunk valamit, akkor majd adott esetben a polgári törvénykönyvben kell ezt a korhatárt mindenképpen szabályozni, nem egy külön törvényben.

Még egy dolog: szerintem nem rendelkezünk megfelelő információkkal ahhoz, hogy ennek a tárgysorozatba vételéről dönteni tudjunk. De arra azért felhívom a figyelmüket, hogy a nevelőszülőség és az örökbefogadás esetén azt mondani, hogy a kettő között csak egy nyilatkozatbéli különbség van, azt a dolgok igen-igen erős eltúlzásának tartom. Mert a nevelőszülő és annak egyenes ági rokonai között nem jön létre rokon kapcsolat, az örökbefogadás esetén meg létrejön, öröklés, meg számtalan dolog. Úgyhogy az örökbefogadást én azért nem szeretném ennyire leegyszerűsíteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Staudt Gábor!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Akkor viszont, ha a Fidesz-KDNP többség tartózkodik, azt a javaslatot tenném, hogy egy tájékoztatást az illetékes minisztériumtól be tud-e kérni a bizottság, tudunk-e abban döntést hozni - mondjuk, elküldenek egy főosztályvezetőt, helyettes államtitkárt -, hogy elmondják, mi az ő véleményük, és beszámolnak a bizottságnak valamilyen formában. Nyilvánvalóan akkor ezek a kérdések is előkerülnek.

Szerintem, főleg a magyar demográfiai helyzet és a magyar nevelőszülői-örökbefogadói rendszer megér annyit, hogy ezzel foglalkozzon a bizottság, hiszen önök is szeretnék vele foglalkozni, azt mondták; akkor legalább egy tájékoztatást kapjunk, akármilyen formában, írásban vagy szóban, hogy esetleg vissza tudjunk térni a döntésre.

ELNÖK: Bocsánat, én azt javasolnám inkább, mivel lejár a határidő, hogy ha visszavonnák a javaslatot, akkor be tudnánk kérni esetleg ezt az ön által említett állásfoglalást. Sőt, inkább nem is ezt, hanem azokra a kérdésekre is választ kapnánk az előterjesztőtől, amit itt fölvetettek, tehát a tanulmány, hogy hogyan alakultak a demográfiai adatok. Mert nekünk erre már nincs lehetőségünk, mert lejár a határidő. Most az kristályosodik ki, hogy a kormánypárt tartózkodni fog, tehát mást nem tudok vele kezdeni.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Én értem, hogy most erről dönteni kell, de ugye később is visszajöhet a javaslat attól, hogy most mindenki kifejtette, hogy igen, foglalkozni kellene vele, csak most azt mondták a kormánypárti képviselők, hogy nincsenek a kellő információk birtokában. Akkor a tartózkodás után is bekérhetünk egy ilyen tájékoztatót, és akkor kvázi, ha az előterjesztő beterjeszti újra, akkor utána már ezek az információk rendelkezésre állnak. Csak fontos, hogy ha a bizottság keresi meg az illetékes minisztériumot, akkor nyilvánvalóan részletesebb tájékoztatást fog adni.

ELNÖK: Répássy képviselő úr?

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Az elnök úr pontos tájékoztatást adott arról, hogy a határidő miatt így, ebben a formában most kell döntenünk a javaslatról. Én egyébként azt akartam javasolni, hogy halasszuk el a döntést, de mivel lejár a héten a tárgysorozatba vétellel kapcsolatos döntés határideje, ezért ezt nem tudjuk elhalasztani. Egy mód lett volna rá, ahogyan mondta az elnök úr, hogy visszavonják, és új változatban terjesztik elénk. De ez nyilván akkor is előfordulhat, ha most leszavazzuk, mert akkor is be tudja nyújtani a képviselő úr új változatban.

Ami pedig a szakmai kérdést illeti, én jeleztem, hogy szerintem nem az Igazságügyi Minisztériumot kellene erre elsősorban felhívni, hanem inkább az

EMMI-t arra, hogy vizsgálja meg a kérdést, vagy bocsássa rendelkezésünkre azokat a tanulmányokat vagy információkat, ami alapján a jelenleg hatályos szabályozás fenntartását javasolják, ha van ilyen.

Tehát summa summarum, nem tudunk mit csinálni - most döntenünk kell; ha az előterjesztő nem vonja vissza, akkor most döntenünk kell, és egy újabb javaslatról tudunk még egyszer dönteni.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: De akkor most ettől a mostani döntéstől függetlenül viszont azt javaslom, a bizottság kérje be, mert ha a bizottság kéri be, akkor a minisztérium készségesebben látja a szándékot, hogy itt tényleg nemcsak egy ellenzéki képviselő kíváncsi rá. Tehát a mostani döntéstől függetlenül, azt követően tegyünk így.

ELNÖK: Répássy képviselő úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Elnök úr, szerintem van ennek módja. Ha benyújtják újból a javaslatot, akkor a bizottság azt kéri a kormánytól, pontosabban az illetékes minisztériumtól, hogy írásban tájékoztassák a bizottságot, mi a véleményük a javaslatról; vagy akár meg is jelenhet a bizottság ülésén, és elmondhatja a véleményét az illetékes. *(Dr. Staudt Gábor: De ennek a bizottságnak erről döntést kellene hoznia.)*

ELNÖK: Vas Imre!

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: A kormánynak az a töretlen álláspontja, hogy a tárgysorozatba vétel előtt nem fejt ki az álláspontját... *(Dr. Répássy Róbert: Ezt akartam megtörni, igen. - Derűltség.)* Azért is van ez így egyébként, hogy itt a tárgysorozatba vételeknél nincs itt egyetlen kormányképviselő sem. Úgyhogy én ezt nem javaslom megváltoztatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Staudt képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. De azért mi ne áruljunk fém faházat, ahogy néhány kereskedelmi egységben! *(Derűltség.)* Ebben igaza van Vas Imrének, de ha nem vesszük tárgysorozatba, a kormány nem fejt ki a véleményét, de mi kíváncsiak lennénk a kormány véleményére a tárgysorozatba vételhez. Ezért javasoltam, hogy ha a bizottság kéri egy adott témában, akkor a kormány abban a témában nyilvánvalóan ki fogja fejteni a véleményét - gondolom én, hogy nem fogja azt mondani, hogy kedves bizottság, nem, nem mondom el a véleményemet.

Ezt szeretném tehát megtörni; látom, önökben is megvan a vágy, hogy legalább informálódjanak, meg ha a céllal egyetértenek, akkor ne csússzunk el eljárásjogi kérdéseken! *(Dr. Apáti István: A vágy azért túlzás!)*

ELNÖK: Répássy képviselő úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Megjegyzem, hogy az országgyűlési képviselőknek, bármelyikünknek van arra joga, hogy a tárcához vagy a miniszterhez forduljon, és megkérdezze tőle, hogy adott esetben ezt miért nem támogatják; ezt

vagy azonnali kérdés formájában, vagy írásbeli kérdés formájában megtehetjük, és 15 napon belül válaszolni kell rá. Tehát lehet, hogy hamarabb kap egy képviselő választ, mint a bizottságunk, csak úgy megjegyzem. De nyilván egy azonnali kérdés nem alkalmas arra, hogy két percben kifejtsek a véleményüket, akkor inkább írásban kell megkérdezni. *(Dr. Staudt Gábor: Ez megtörtént.)* Megtörtént?

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Ezt Vágó képviselőtársam tudná jobban. Az volt a kérdés, hogy lehet-e ettől eltérni, és a válasz az volt, hogy nem, ugye? *(Vágó Sebestyén: A jelenlegi környezetben nem lehet.)* Ez volt a válasz, hogy a jelenlegi környezetben nem lehet. Abban nem foglalt állást a minisztérium, hogy támogatna-e egy eltérést. De tényleg, mi lehet abból, ha megkérdezzük a minisztériumot? Ezt most tényleg nem értem. És ha a bizottság teszi, akkor nyilvánvalóan komolyabban veszik.

ELNÖK: Kérdezem, van-e további hozzászóló. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, akkor visszaadom a szót az előterjesztőnek.

Vágó Sebestyén reflexiói

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen. Én nem leszek álnaiv; nagyon jól látom azt, hogy a kormánynál nagyon sok esetben nincs jog előtti egyenlőség. És egyetértek Staudt Gáborral: más súlya van annak, hogy én mint ellenzéki képviselő írásbeli kérdésben megkérdezem az EMMI-t, meg más súlya van annak, hogy elvi és szakmai állásfoglalást kér az adott minisztériumtól egy bizottság, egy szakbizottság. Tehetünk egy ilyen kísérletet; persze most, hogy így elmondom, semmi értelme nincs, de érdekes lett volna egy olyan kísérletet tenni, hogy én írásbeli kérdéssel fordulok a minisztériumhoz azzal, hogy elvi állásfoglalást kérek, és hogy elvi állásfoglalást kér a bizottság is - elképzelhető, hogy különböző elvi állásfoglalás jönne ki a kérdező személye miatt.

Én egyébként az egyetlen járható útnak nem azt látom, hogy én visszavonom az előterjesztésemet, és akkor térjünk rá vissza később. Én azt az egyetlen járható utat látom, hogy a bizottság támogassa a tárgysorozatba vételt; akkor a parlamenti tárgyalásig van idő arra, hogy az elvi állásfoglalását megadja a minisztérium. Meg is fogja adni, és akkor ezekre az akár szakmai érvekre támaszkodva nyugodt lelkiismerettel a Fidesz-KDNP-s többség a parlamentben leszavazhatja ezt az indítványt. Mert akkor ott már megszerez rá a lehetősége.

Fordítva próbáljuk meg ezt a dolgot! Ugyanis egyébként nagyon könnyen rövidre lehet zárni ezeket a kérdéseket, amelyek itt elhangzottak a bizottságban. Az első és legfontosabb válasz az, amit Staudt Gábor képviselőtársam már elmondott, hogy itt nem egy általános érvényű szabályváltoztatásról van szó, tehát mi nem szeretnénk ezt az életkoremelést általános érvénnyel minden egyes örökbefogadásra kiterjeszteni, hanem csak azokra az úgymond speciális esetekre, amikor a nevelőszülő áll elő azzal az igénnyel, hogy az általa nevelt gyermeket szeretné örökbe fogadni, és más státuszban, tulajdonképpen más jogi státuszban a továbbiakban a családban tartani.

És itt volt a félreértés - Vas Imre képviselőtársamnak mondom -, hogy a meghívott szakértőnk nem a jogi változásokról beszélt, meg nem jogi környezetben értette azt, amiről beszélünk, hanem a család életével kapcsolatban. Egy család életében, amikor a nevelőszülő neveli a gyermekét, teljesen mindegy, hogy az a gyermek milyen jogi státuszban van abban a családban. Ha ő úgy érzi, hogy az érzései szerint a nevelőanyjára és a nevelőapjára édesanyaként és édesapaként tekint, teljesen mindegy, hogy milyen papír van mögötte, meg teljesen mindegy, hogy milyen

jogi státuszban van ő éppen abban a családban, számára ők az édesanya és az édesapa. És ha ez a kötelék kialakul mind a két oldalról, akkor szerintem jogos igény az egy nevelőszülő részéről, hogy ha örökbe fogadhatóvá válik a gyerek, akkor ő már a családban nem mint nevelőszülő, hanem jogi szempontból is mint szülő, örökbe fogadó nevelje tovább azt a gyermeket. És azért azt ne felejtjük el, hogy az örökbefogadás folyamata nem egy egyszerű folyamat ma Magyarországon. Ha azért, mert ő már túllépte azt a kort, és tényleg azért, mert ő már túllépte azt a kort, alkalmatlan arra, hogy örökbe fogadja azt a gyermeket, akkor a megfelelő hatóságok nem fogják engedélyezni az örökbefogadást. Viszont ha ennek a 45 éves kornak az átlépése, akár egészségügyi, akár pszichés, bármilyen szempontból nem akadályozza az illetékes hatóságok szerint annak, hogy ő örökbe fogadó is legyen, akkor ebben a speciális érzelmi és jogi helyzetben adjuk meg a lehetőséget arra, hogy ő utána örökbe fogadó szülőként nevelje tovább azt a gyermeket.

Egyébként egy ilyen statisztika engem is nagyon érdekelne, és valószínűleg be fogok adni egy ilyen írásbeli kérdést az illetékes minisztériumnak, hogy ma Magyarországon a születendő gyermekeknél mennyi a szülők átlagéletkora. (*Dr. Répássy Róbert: Az biztos, hogy növekszik.*) Biztos, hogy növekedett. Ha az édesanyákat nézzük, akkor egyébként nagyon kevés az olyan eset, amikor 45 éves kor fölött van, ugyanis nagyon jól tudjuk azt, hogy a nők biológiailag determinálva van. Viszont ha mind a két szülőt nézzük, akkor elképzelhető, hogy nagyon közelítünk ehhez a 45 éves életkorhoz, sőt elképzelhető az, hogy nagyon sok esetben túl is léptük ezt. Én nem vagyok sem nő-, sem hímsovinisza - mint az előző napirendnél már tapasztalhattuk azt, hogy ez nagyon sok esetben előfordul -, ezért azt mondom, ez nagyon sok esetben férfiakat is érinthet, és ha az átlag magyar családokat nézzük, nagyon sok esetben az apa a gyermek születésekor már 45 éves kor fölött van. Tehát ilyen szempontból, egészségügyi és biológiai szempontból nem lehet akadályozó a tárgysorozatba vételnél ennek a lépésnek a megtételének.

Úgy gondolom, ezek olyan kérdések, amelyeket nem befolyásol még szerintem egy ilyen statisztika sem, mert itt a gyermek nevelésének egy speciális helyzetéről van szó, és arról sem feledkezünk meg, hogy ha egy gyermek örökbe fogadhatóvá válik, az az esetek többségében nem feltétlenül jelenti azt, hogy örökbe is fogják fogadni. S ha egy nevelőszülőnek a helyzetét nézzük, bocsánat a kifejezésért, de ha egy nevelőszülő a nevelőszülői státuszából örökbe fogadó szülői státuszba akar átmenni, akkor ő ezen a helyzeten, ezen a jogi változáson csak bukik. Ha ő azt veszi figyelembe, hogy milyen érzelmi kapcsolat alakult ki közte és a nevelt gyermeke között, és csak erre koncentrálni és erre fókuszálni, és még az sem érdekli, hogy emiatt ő anyagilag nehezebb helyzetbe fog kerülni, akkor úgy gondolom, ez a helyzet méltányolható azzal, hogy számára nagyobb lehetőséget adjunk az örökbefogadásra az életkori határok kiterjesztésével. Tehát én jogilag is ezt az utat látom járhatónak, hogy támogassák a tárgysorozatba vételét, és akkor a szakmai anyagok ismeretében még mindig lehetőségük van arra, hogy ha ez negatív, akkor nyugodt lelkiismerettel az Országgyűlésben leszavazzák az indítványomat. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Határozathozatal következik. Ki támogatja a tárgysorozatba vételt? (*Szavazás.*) Ez 4 igen. Ki nem támogatja? (*Szavazás.*) Nincs ilyen. Ki tartózkodott? (*Szavazás.*) Megállapítom, hogy 7 tartózkodás mellett nem vettük tárgysorozatba.

Köszönjük szépen. Staudt képviselő úr?

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm. Elnök úr, akkor azt javasolom, kérjen be a bizottság egy szakmai tájékoztatást erre vonatkozóan az illetékes minisztériumtól, és akkor erről is szeretnék egy döntést kérni. Nem hiszem, hogy ezzel bármit hibáznánk, ha akár az EMMI-nek a véleményét megismerhetjük.

ELNÖK: Képviselő úr, alelnök úr, már lezártuk ezt a napirendi pontot. *(Dr. Staudt Gábor: Én már jeleztem ezt korábban!)* Jó, csak azt nem mondta, hogy ez ügyrendi indítvány lenne, és erre tekintettel nem szavaztunk róla. Ha azt kéri, hogy ez ügyrendi előterjesztés, akkor mindenki hozzászólt volna, és akkor szavazhattunk volna. Erről most nem tudunk szavazni.

Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása a köztársasági elnök közvetlen választásának bevezetése érdekében címmel benyújtott T/13783. számú törvényjavaslat

Rátérünk a következő napirendi pontra: Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása; Vona Gábor, Staudt Gábor, Dúró Dóra, Szilágyi György képviselők önálló indítványa. Kérdezem, ki képviseli az előterjesztőket. *(Jelzésre:)* Staudt Gábornak megadom a szót.

Dr. Staudt Gábor szóbeli kiegészítése

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. A javaslatunk arra vonatkozik, bár láthatják, hogy február 2-án érkezett - azóta sok víz lefolyt a Dunán, és ez még előtte volt annak, hogy a köztársaságielnök-választás folyamata beindult -, de én azt gondolom, ettől függetlenül az a döntés, illetve ha az Országgyűlés olyan döntést hozna, hogy most vagy a jövőben a köztársasági elnököt közvetlenül kívánja megválasztani, azzal egy jó üzenetet küldene az irányban, hogy a köztársasági elnök személyének a legitimitását növelni szeretné, és a politikát és a közéletet közelebb szeretné hozni a magyar választópolgárokhoz; ez sajnos sok esetben elszakadt egymástól. Ezzel együtt az Alaptörvénybe csak annyi kerülne bele, hogy általános, egyenlő választójog alapján történik, természetesen közvetlen és titkos szavazással a köztársasági elnök megválasztása, sarkalatos törvényben meghatározott módon, öt évre; vagyis egyéb kérdéseket a sarkalatos törvényben kellene szabályozni, gondolok itt arra, hogy egy- vagy kétfordulós legyen a voksolás, illetőleg hogyan történjen a jelölés.

Ezt terjesztettük elő, és nagyon reméljük, hogy előbb-utóbb Magyarországon egy közvetlen elnöki rendszer tud megvalósulni. Lehet arról is vitát folytatni, hogy ez a jogkörök változását hogyan érinti; én azt gondolom, már az, ha közvetlenül kerülne megválasztásra, azt jelentené, hogy sok esetben nagyobb szabadsággal és nagyobb legitimitással tudna élni a köztársasági elnök akár a jelenlegi jogosítványaival is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hozzászólásra Vas Imrének adom meg a szót.

Hozzászólás

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Csak jelezni szeretném, hogy Medgyessy Péter a miniszerelnöksége utolsó napjaiban tett ilyen javaslatot. *(Dr. Staudt Gábor, dr. Apáti István: És?)* Csak úgy jeleztem. *(Dr. Apáti István: Nem lett volna szükséges, de... - Varga József: Köszönjük. - Derűltség.)* Egyébként a javaslat teljesen megalapozott, és ha ennyit változtatunk az Alaptörvényen, akkor komoly koherenciazavar keletkezik. Nyilván Medgyessy Péter is

azért tette akkor a javaslatot, mert már nem volt (*Dr. Répássy Róbert: Ötlete. - Derűltség.*) semmi ötlete a kormányzásra.

A másik pedig, hogy azt azért ugye minden alkotmányjogórán, amikor erről van szó, minden előadó elmondja, hogy ha a köztársasági elnököt közvetlenül választják, ott nem érvényesül, hogy a nemzet egységét fejezi ki, mert mindig lesz olyan, aki a megválasztott köztársaságielnök-jelöltre szavaz, és köztársasági elnök lesz belőle; és van olyan, aki nem őr szavazott, akkor már más ugyanannak a személynek a megítélése. Ráadásul nyilván egy közvetlen választás esetén kampányt kell folytatni, ami megint csak nem a pártok fölött állást teszi lehetővé.

Úgyhogy ez okból nem támogatjuk a tárgysorozatba vételt; hozzáteszem, az Alaptörvény vitájánál ezt a vitát már lefolytattuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további hozzászóló? (*Nincs jelentkező.*) Ha nincs, akkor az előterjesztőnek visszaadom a szót. Tessék parancsolni!

Dr. Staudt Gábor reflexiói

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Akkor zárszóra, köszönöm. Hát, az egyetemi oktató professzorok véleménye a legkevésbé sem szokta önöket zavarni, Vas Imre képviselőtársam - nem szeretnék felidézni konkrétumokat.

Az pedig, hogy ellenzékéből önök is miket javasoltak, amit annak idején nem tartottak be, ugyanúgy, mint a szocialisták, azért erről is lehetne egy litániát nyitni, sajnálatos módon. Tehát az, hogy Medgyessy Péter esetleg ezt javasolta, vagy hogy mennyire gondolta komolyan, attól ez még lehetett egy jó javaslat, hogy ő javasolta. Úgyhogy pont látszik ez a kétpólusú berendezkedés, hogy a Fidesz mindenre, amit az MSZP előterjesztett, azt mondta, hogy rossz, és vice versa, de ebbe most nem is mennék bele.

Abban persze van igazság, hogy nem mindenki szavaz egy jelöltre, de mondjuk, egy kétfordulós rendszerben a többséget meg kell szereznie, szükségszerűen az 50 százalék plusz egyet legalább megszerzi az egyik jelölt. Ez mindenképpen több, mint ma az egy ember, aki erről dönt; úgyhogy ha ezt össze kellene hasonlítani, akkor akármilyen kevesen mennek el egy ilyen választásra, vagy az érvényességi küszöb hogyan alakul, akkor pont annyi a különbség, az az 50 százalék, mert az egyik esetben 50 százalék plusz egy, most meg egy ember dönti el. Úgyhogy ezt azért elgondolkodásra mindenképpen javasolnám.

A javaslatunkat megtettük. Nyilvánvalóan mindenki tud szavazni. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mivel több hozzászóló nem volt, és az előterjesztő is elmondta a zárszavát, szavazunk. Ki szavaz a törvény tárgysorozatba vétele mellett? (*Szavazás.*) Ez 3 igen. Ki szavaz ellene? (*Szavazás.*) Megállapítom, hogy 8 nem szavazattal nem vettük tárgysorozatba.

Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása a közpénzek védelme érdekében címmel benyújtott T/13838. számú törvényjavaslat

A Büntető Törvénykönyvnek a nemzeti vagyon védelme érdekében szükséges módosításáról szóló H/13465. számú határozati javaslat

A közpénzek elköltéséről szóló szerződések nyilvánossá tételéről szóló H/13584. számú határozati javaslat

(Együttes tárgyalás)

Az ülés elején döntöttünk arról, hogy a következő három alpontot, az f), g) és h) pontokat egyben tárgyaljuk. Meg is adom a szót az előterjesztőnek; gondolom, Staudt Gábor lesz az. Tessék parancsolni!

Dr. Staudt Gábor szóbeli kiegészítése

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm szépen. Úgy tűnik, ma sok előterjesztés vár rám, hogy megpróbáljam a kormányoldalt meggyőzni. *(Dr. Vas Imre: Nem nagy sikerrel.)* Nem nagy sikerrel, igen... Hát, Vas Imre képviselőtársam, ha már volt szíves közbeszólni, azt hiszem, itt nem lehetne olyat mondani, amit önök egykönnyen támogatnának, a legnemesebb céloktól elindulva a politikai kérdésekig. De azt hiszem, ez nem az én hiányosságom *(Dr. Vas Imre: De.)* és nem a javaslatok hiányossága. És a Ház működését ismerve nyugodtan lehetne vagy lehetett volna a tárgysorozatba vételről dönteni, de ezt a vitát nem szeretném lefolytatni. Önök előtt ez nyilvánvalóan teljesen egyértelmű, hogy mit miért szavaznak meg vagy mit miért utasítanak el.

Az első javaslat a T/13838-as, amely Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása lenne a közpénzek védelme érdekében. Mind a három javaslat arra tesz indítványt, hogy itt valamilyen módon a közpénzek elfolyásának gátat szabjunk. Lehetne erre azt mondani, hogy nem tökéletesek ezek a javaslatok; lehet azt mondani, hogy önök máshogy csinálnák. De a tény az, hogy úgy a szocialista, mint a Fidesz-kormányok alatt a közpénz számolatlanul folyt el, most már közel a háromszorosánál tartunk a teljes magyar államadósságnak, ami kifolyt offshore csatornákon, feketecsatornákon az országból. Ezt lehet tagadni, de attól még ezek tények. Persze a volumenéről lehet vitatkozni, de azt kell mondjam, hogy a rendszer rosszul működik, és amíg a regnáló kormányok nem nagyon szeretnék rajta változtatni, addig bűnrészesek lesznek. Ebben az első javaslat - hogy rátérjek az f) pontra - nem mást kíván, mint az Alaptörvénybe emelné azt a passzust, annak a deklarálását, hogy a közpénzzel kapcsolatos bármely visszaélés az államot és ezzel a magyar népet károsítja meg, és ez esetben súlyos, akár személyi szabadság korlátozásával is járó jogkövetkezmények alkalmazása az indokolt. Erre mondhatnák persze, hogy a büntetőjog erre most is lehetőséget ad, elméletileg születhetnek ilyen döntések, illetve hogy ennek következményeként a büntető törvénykönyvet is módosítani kellene. Azt kell mondjam, hogy igen, tehát arra a részre, hogy módosítani kellene a büntető törvénykönyvet. De a másik fele viszont az, hogy a jelenlegi törvények alapján csak elvi dolog az, hogy itt letöltendő szabadságvesztések is születhetnek. Elég az utóbbi időben jogerőssé vált, vagy nem jogerős, de elsőfokú ítéletekben megállapítottak alapján arra a következtetésre jutni, hogy hiába síbolt el valaki akár több száz millió forintos vagy milliárdos nagyságrendben közpénzt, még ha felelősnek mondják is ki, általában egy felfüggesztett szabadságvesztéssel megússza. Nem gondolom, hogy ez kellő szankció lenne.

Erre vonatkozik a másik javaslatom, amelyet benyújtottam - amiről az imént beszéltem, azt képviselőtársaimmal együtt nyújtottam be -, a g) pont alatt napirenden szereplő javaslat, amely a hűtlen kezelésre vonatkozik legfőképpen, és azért határozati

javaslati formában került benyújtásra, hogy a kormány számára megteremtse a lehetőséget, hogy ha ténylegesen változtatni akar a hűtlen kezeléseknak a bűnüldözési gyakorlatán, akkor megtehesse azt a saját szájíze szerint. Arról van szó, hogy gyakorlatilag a hűtlen kezelések ügyeknek a bíróság elé vitele és az elbírálása nehézkes; ezt egyébként Polt Péter több, nekem adott válaszában is beismerte, hogy igen, a törvény megnehezíti a feltáró munkát. Itt arra is utalnék, hogy a Kehi adatai alapján másfél év vonatkozásában közel 50 milliárd forint volt azoknak a feljelentéseknek a száma, amelyek visszaszolgáltatásra kerültek, mert nem tudott az ügyészség vádat emelni bennük. Nem azért, mert ne lett volna megalapozott, hanem javarészt, azt kell mondjuk, hogy ha kizárjuk az ügyészség alkalmatlanságát, lehet, hogy bizonyos esetekben ez is megesett, de sok esetben bizonyosan törvények hiányossága miatt nem kerülhetett vádemelési szakig és jogerős ítéletig az ügy. Egyébként 21 ügyben nem volt az okozott kár kimutatható a 66-ból, tehát 45 ügynek a végeredménye a közel 50 milliárd forint. Pont emiatt lenne indokolt ennek az újragondolása.

Nagyon röviden elmondom, mi a probléma. A jelenlegi Btk. szabályozása nem ad választ egy csomó kérdésre, és a határozati javaslat erre reagálna annyiban, hogy megteremtené, vagy felhívna a kormányt, hogy egy olyan javaslatot dolgozzon ki, amely megteremti a nemzeti vagyon kezelésével megbízott személyeknek a fokozott büntetőjogi felelősségét, ami a köteleességszegésre és a vagyoni hátrányra helyezi a hangsúlyt, tehát hogy a közpénzek eltűnése legyen a fókuszban, illetve hogy ehhez köteleességszegés párosul-e. És a vagyonkezelési kötelezettségek köre is pontosan meghatározásra kerül, jelenleg ez nincs a törvényekben kellőképpen körülbástyázva, körülírva, és így sokszor az ügyészség arra jut, hogy a szándéknak nemcsak a vagyonkezelői kötelezettség megszegésére kell irányulnia, hanem az eredmény, a vagyoni hátrány kívánására is. Tehát így sokszor az ok-okozati összefüggés hiányából nem kerül nagyon sok olyan eset a bíróság elé, ahol egyébként bizonyítható a közpénz elherdálása vagy eltulajdonítása. Ha tehát ez most nem kerül tárgysorozatokba vételre, akkor a jelenlegi gyakorlatnak a folytatását támogatja a bizottság, ami szerintem nem lenne jó üzenet, főleg nem a mai, egyébként a nemzetközi korrupciós rangsorban folyamatosan lefelé csúszó magyarországi viszonyok helyzetében.

A harmadik javaslat pedig ezt kiegészítendő is értelmezhető: szintén egy határozati javaslat, és itt megint csak az elvekkel kellene egyetérteni. Itt a Vas Imre-i vessző és pont varázslatoktól igyekeznék az önkormányzatok helyében is eltávolodni és a célokra koncentrálni, ami azt jelentené, hogy a közpénzek elköltéséről szóló szerződéseket kötelezően és automatikusan nyilvánosságra kelljen hozni. Itt persze egy összeghatárt meg lehet határozni, ez a kormánynak lenne a feladata, hogy ezt előterjessze. Én azt gondolom, hogy ha a nyilvánosságra hozatal érvényességi kellékként kerül meghatározásra, akkor előrelépünk abba az irányba, hogy ezek a szerződések valóban felkerülnek egy olyan adatbázisba, amelyet egyébként a kormánynak kell fenntartania, és ahol ezeket mindenki megtekintheti. S természetesen bizonyos adatok anonimizálhatók; erre is a kormánynak kell előterjesztést tennie, hogy ez hogyan működjön. S mielőtt még arra hivatkoznának, hogy ez egy óriási feladat lenne visszamenőlegesen, már annak is örülnénk, ha ez felmenő rendszerben megvalósulna, és a jövőben legalább a közpénzügyi szerződésekre kiterjedne. Azt gondolom, ebben sincs semmi olyan, ami ne lenne támogatható.

Természetesen indokot mindig lehet találni arra, hogy hogyan folytatódhasson az ország szétlompása. Arra kérem önöket, hogy mivel nem gondolom, hogy önök részt vennének ebben, ezért ne tegyék. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imrének megadom a szót.

Hozzászólás

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Három olyan javaslattal állunk szemben, amely tökéletesen alkalmatlan azon célok elérésére, amit itt Staudt Gábor képviselőtársam elmond. *(Dr. Apáti István: Miért?)* Különös tekintettel az Alaptörvény módosításában semmi érdemleges dolgot nem írnak le. *(Dr. Apáti István: Nagyon rossz öregember leszel! Nagyon házsártos leszel! Nem fognak szeretni az unokáid.)* Én képviselőtársamat végighallgattam. Lehet, hogy házsártos vénember leszek, ezt majd a családom vagy elviseli, vagy nem viseli el *(Derűtség.)*, de most a jelen javaslatokról van szó. A határozati javaslatnál meg egyébként egyértelmű, hogy képviselőtársam nem tudta megfogalmazni, hogy most igazából mit is szeretnének; ezért próbálja egyébként a felelősséget a kormányra tolni. Úgyhogy ezek a javaslatok tökéletesen alkalmatlanok arra, hogy az Országgyűlés bármit is tárgyaljon.

Azt csak úgy megjegyezném, hogy a javaslat indoklásából némi szocializmusba hajló nosztalgia árad, amikor még a közvagyonnal kapcsolatos vagyoni elleni bűncselekményeket a büntető törvénykönyv súlyosan rendelte büntetni, ha jól emlékszem, '89-ig vagy '90-ig. *(Dr. Apáti István: És?)* Úgyhogy nem szeretnénk ebbe az időszakba visszamenni. Köszönöm szépen. Nem támogatjuk a tárgysorozatba vételt. *(Dr. Apáti István: Súlyosabb volt a büntetés? Miért volt az baj?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, van-e még hozzászóló. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, akkor az előterjesztőnek megadom a szót.

Dr. Staudt Gábor reflexiói

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm szépen. Akkor nyugtázom, hogy Vas Imre szerint olyan a javaslat, mint nagyon sokan képviselőnek a kormánypárti sorokban: alkalmatlan. De én nem gondolnám egyébként, hogy így lenne.

Ha egy részletes javaslat jön be, akkor az a baj, hogy túl részletes, ezzel így nem lehet egyetérteni. Ha célokat jelölünk ki a kormánynak, hát, akkor nem tudtuk, hogy mit szeretnénk, és a kormánynak túl szabad kezét adunk. Értem én - ha a nyuszikának van sapkája, az a baj, ha nincs sapkája, akkor meg az a baj.

Őn egyébként szerintem többre hivatott, Vas képviselőtársam. Mostanában nagyon beleállt ebbe a szerepkörbe. Nem tudom, ez elvárás, vagy ezért pluszjuttatás jár a Fidesz-frakción belül valamilyen módon. *(Derűtség.)*

ELNÖK: Képviselő úr, a témáról tessék beszélni! Nem Vas Imréről!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Elnézést, elnök úr, annyira beszéltem a témáról, mint Vas Imre. Tudom, a jogban is azt mondják, hogy ha valaki eltér, az nem mentesít engem, hogy ugyanúgy eltérjek, ez persze így van. De azért azt látni kell, és erre hegyezném ki a javaslatok eredőjét, mind a három javaslat ebbe az irányba törekszik; nyilvánvalóan lehet ezt módosítani, van amelyik jobb, van, amelyik rosszabb... *(Dr. Vas Imre: Egy épkézláb javaslatot nem tudtok megírni! - Dr. Apáti István: Bezzeg te tudsz!)* Hogy az mennyire épkézláb javaslat, ami egyébként a legfőbb ügyész nekem küldött válaszaiban szerepel, mert az indoklás is sok esetben ebből lett átemelve - akkor ezek szerint Polt Péter is alkalmatlan ön szerint *(Dr. Apáti István: Hoppá! Hoppá!)*, mert körülbelül ezeket a válaszokat adta, hogy a hűtlen kezelés tényállása ezért alkalmatlan, amiket én beleírtam, hogy ők vádat emeljenek. Ha viszont ez egy alkalmatlan javaslat, akkor nyilván Polt Péterrel beszélje meg, hogy miért tesz alkalmatlan javaslatokat az írásbeli

válaszában. (*Dr. Apáti István: Na?*) Ez nyilvánvalóan egy olyan érvrendszer, nem is mennék bele, mint amikor az óvodában „az én apukám erősebb” címszó alatt vágunk vissza a gyerekek egymásnak.

És akkor még nem is beszéltünk az olyan közadatokat tartalmazó, közpénzügyi szerződések nyilvánosságra hozataláról, ami igenis, azt látjuk, hogy jelen pillanatban minden kormányzati és sokszor parlamenti döntéssel az ellehetetlenítés irányába mutat. Ezt meg kellene gátolni. És arra sem adnak soha választ, nagyon egyszerű - bár tudom, hogy zárszóban beszélek, de jön még vissza több ilyen javaslat -, látjuk, hogy körülbelül től-ig tartományban mennyi pénz folyik ki ebből az országból. Látjuk azt, hogy '90 után mik történtek. Látjuk, hogy elfolynak a pénzek. Lehet, hogy ezek alkalmatlan javaslatok - önök szerint. Akkor miért nem tesznek olyan javaslatot, amelyik alkalmas? Az biztos, hogy amit előterjesztettünk, az jobb a semminél, és ezeket a közpénzlopásokat megpróbálnánk megakadályozni. Nyilván, hogyha nem szeretnék, az egy másik dolog - ennek is lehet egy politikai vetülete. Úgyhogy én ezt nem tudom elfogadni.

S még egy konkrét reakció: ön azt mondta, hogy utoljára a szocializmusban volt ilyen, hogy az állami vagyon ellopását erőteljesebben szankcionálták. Akkor lehet, hogy ezt nem kellett volna eltörölni! Lehet az egy legitim vita, hogy aki közpénzt lop, az nagyobb súlyú, aljasabb, galád bűncselekményt követ el, ráadásul közmegbízatásánál fogva lopja el azt a pénzt, ami rá lett bízva, mint aki a magánszektorban ügyeskedik? Ahol egyébként, megsúgom önnek képviselőtársam, hogy azt azért a magánszektorban felügyelőbizottságok, igazgatótanácsok által, akik valóban azért vannak odadelegálva, hogy a pénzek elfolyását meggátolják, azért 99 százalékban nem lehet azt megtenni, amit a közpénzekkel, mert érdekes módon ott olyan emberek vannak, akik erre figyelni tudnak. Úgy tűnik, nálunk akkor a törvényeket kell szigorítani. És igen, igen, a jegyzőkönyvbe még egyszer: a Jobbik szeretné azt, hogy a közpénztolvajoknak, főleg azoknak, akik közmegbízatásuknál fogva, közhivataluknál fogva lopják el a közpénzt, igenis súlyosabb büntetés legyen a jussuk, mint a piaci életben megszokott. Köszönöm.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitákat lezárom, és a javaslatokról külön-külön szavazunk, három szavazás következik.

Elsőként az f) pontról szavazunk: Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása. Ki az, aki igennel szavaz a tárgysorozatba vétel vonatkozásában? (*Szavazás.*) Ez 3 igen. Ki az, aki nemmel szavaz? (*Szavazás.*) Megállapítom, hogy 8 nem szavazattal nem vettük tárgysorozatba.

A g) pont a büntető törvénykönyvnek a nemzeti vagyon védelmi érdekében szükséges módosításáról szóló határozati javaslat. Ki szavaz a tárgysorozatba vétel mellett? (*Szavazás.*) Ez 3 igen. Ki az, aki nemmel szavaz? (*Szavazás.*) Megállapítom, hogy 8 nem szavazattal nem vettük tárgysorozatba.

Végül a h) pont a közpénzek elköltéséről szóló szerződések nyilvánossá tételéről szóló határozati javaslat. Ki szavaz a tárgysorozatba vétel mellett? (*Szavazás.*) Ez 3 igen. Ki az, aki nemmel szavaz? (*Szavazás.*) Megállapítom, hogy 8 nem szavazattal nem vettük tárgysorozatba.

Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása címmel benyújtott T/12999. számú törvényjavaslat

Áttérünk a következő pontra, i) pont alatt következik: Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása T/12999. szám alatt, Szabó Timea független képviselő önálló indítványa. Öné a szó, képviselő asszony.

Szabó Timea szóbeli kiegészítése

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Tudom, hogy mindenki ebédelni szeretne, úgyhogy a magam részéről szeretnék egy gyors vitát mindegyikről, és természetesen mindegyik javaslatomra támogatást várnék el.

Az első, amiről elnök úr is jelzést adott, az Alkotmánybíróság megválasztásának, illetve összetételének és működésének megreformálásáról szól. Ezt a javaslatot még november 21-én nyújtottuk be, amikor néhány új alkotmánybíró megválasztására sor került az Országgyűlésben. Akkor is, előtte is sokszor elmondtuk, hogy egyrészt nincs szükség egy 15 fős alkotmánybírói testületre, pontosan azért, mert az actio popularis megszűnésével, illetve a befogadási eljárás bevezetésével jelentősen csökkent az ügyteher. Tekintettel arra, hogy ezt a javaslatot most már, azt hiszem, harmadszorra nyújtjuk be, aktualitását ugyan nem veszítette, részleteiben nem ismertetném ezt a javaslatot, de arra kérjük a bizottságot, hogy támogassa egyrészt azt, hogy a 15 fős alkotmánybírói testület létszáma 11 főre csökkenjen, pontosan az ügyteher jelentős csökkenésének köszönhetően. Illetve tegyük tisztába és lehetővé azt, hogy az alkotmánybírók valóban szakmai munkát végezzenek, és ne politikai megrendelésre dolgozzanak. Úgyhogy mi azt javasoljuk, hogy az alkotmánybírókat két csoportban válasszuk meg: 6 tagot a 11-ből úgy válasszunk meg, hogy 3 tagját az MTA erre kijelölt jogász bizottságából álló testület nevezze ki, a másikra pedig a Kúria tehessen javaslatot. Ezt a köztársasági elnöknek egy jóváhagyással kellene érvényesítenie. A fennmaradó 5 alkotmánybíró megválasztásáról pedig a parlamentben szülessen döntés, egy, a frakciók által képviselt eseti bizottság tegyen erre jelölést, és a parlament kétharmados többséggel szavazza ezt meg.

Fontos, hogy az Alkotmánybíróság mint testület soha ne politikai megrendelésre dolgozzon, ne egy adott kormány érdekeit képviselje, hanem valóban a jogállamiság fenntartásához járuljon hozzá, a demokrácia fenntartásához, és fel se merülhessen annak a gyanúja, hogy éppen az adott kormány valamilyen politikai kérését teljesítse.

Továbbra sem veszítette aktualitását ez a javaslat, annak ellenére, hogy most már sikerült végre sok év után feltölteni az Alkotmánybíróságot és teljes létszámmal működtetni. Azt kérjük, hogy ezt egyrészt a kisebb állam elvén is támogassák, illetve azt, hogy végre az Alkotmánybíróság szakmai alapon működhessen. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak a történeti hűség kedvéért: ez novemberi benyújtás, de többszöri halasztás a képviselő asszony kifejezett kérésére történt.

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Nem többszöri, egyszeri. És azért, mert egyébként egy másik bizottságban volt éppen szintén törvényjavaslatom.

ELNÖK: Az a lényeg, hogy ön kérte a halasztást.

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Elnök úr, igen, értem, csak nem nyaralni voltam.

ELNÖK: Megadom Vas Imrének a szót.

Hozzászólás

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Azt azért szeretném jelezni, hogy az Amerikai Egyesült Államokban, ahol a legfelsőbb bíróság az alkotmánybírói feladatokat is ellátja, az elnök jelöli a bírókat, aztán

választják is utána őket, de a jelölés joga az elnököt illeti meg. Ott sem mondják azt, hogy bárkit is kiszolgálna az ottani legfelsőbb bíróság, mondom, amely azokat a feladatokat is ellátja, amit nálunk az Alkotmánybíróság.

És az Alaptörvényben a mai napig is benne van, hogy az alkotmánybírák függetlenek (*Szabó Timea: Jó, hát akkor azok is.*), utasítást nem fogadhatnak el, és az én legjobb tudomásom szerint ezt mind a 15 alkotmánybíró be is tartja.

Az meg aztán, egy jogállamban illet leírni, amit ön a zárórendelkezések között próbál, hogy „amit csak kormánypárti jelöltek javasoltak”; hozzáteszem, a jegyzőkönyvben nincs is benne ilyen. Az van, hogy hány tag javasolta, meg hány tag nem javasolta, tehát ilyen szavazati arány, mármint az Alkotmánybíróság tagjait jelölő eseti bizottságban, úgyhogy egyébként kivitelezhetetlen. Látszik, hogy egyébként ahhoz a zavaros eszmerendszerhez tartozik ez az alaptörvény-módosítás is, amit képviselőtársunk képvisel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászóló ehhez a kérdéshez? (*Nincs jelentkező.*) Megadom a szót az előterjesztőnek.

Szabó Timea reflexiói

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Vas Imrében ma sem csalódtam. Ő maga nevezi az ellenzéki képviselőket és egyébként a jogállamiságban valóban hívó akár civileket is zavaros elképzelésekkel rendelkező embereknek. Én azért ezt hadd utasítsam vissza! És örülök, hogy Vas Imre saját magán is ilyen jókat mosolyog mindig. Úgy látszik, ő maga is elképesztően szórakoztatónak tartja ezeket a semmitmondó és tartalmilag teljesen megalapozatlan kéréseit.

Ha már beleszaladt egy ekkora hülyeségbe Vas Imre, hogy éppen az USA elnökére hivatkozott, akkor hadd mondjam el, hogy ott viszont valóban függetlenek a bírák. (*Dr. Vas Imre: Mint itt, Magyarországon.*) Hadd említsem példaként a vízummegvonási botránnyról híres amerikai elnököt, akinek a rendelkezését pontosan egy bíró utasította vissza és helyezte hatályon kívül. Tehát Magyarországgal ellentétben ott valóban működik a bírói függetlenség. Itt a Fidesz-kormány megpróbál mindent megtenni annak érdekében, hogy ezt megszüntesse. Természetesen vannak még olyan bírák, akik képesek és tudnak is ellenállni, és hisznek az igazságszolgáltatás függetlenségében. Ezt próbálja a Fidesz-kormány immáron hetedik éve beszántani, és ezt tükrözi az Alkotmánybíróságnak nemcsak az összetétele, hanem a megválasztási módja is.

Én továbbra is azt kérem, hogy az Alkotmánybíróság politikamentes működésének eléréséhez támogassák ezt a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak annyi megjegyzést tennék hozzá, hogy amikor Amerikában a legfelsőbb bíróság elnökét jelölik, ott már tudják, hogy melyik demokrata, melyik republikánus. Úgyhogy a függetlenségről ennyit. (*Szabó Timea: Igen, csak ők képesek ellenállni a politikai nyomásnak!*)

Határozathozatal

Szavazunk. Ki támogatja a tárgysorozatba vételt? (*Szavazás.*) Ez 3 igen. Ki szavaz ellene? (*Szavazás.*) Megállapítom, hogy 8 nem szavazattal nem vettük tárgysorozatba.

Politikusok és politikai vezetők sportvezetői tisztséggel való összeférhetetlenségéről szóló T/13558. számú törvényjavaslat

Rátérünk a következő javaslat megtárgyalására, a j) pontra: politikusok és politikai vezetők sportvezetői tisztséggel való összeférhetetlenségéről szóló törvényjavaslat, szintén Szabó Timea független képviselő önálló indítványa. Megadom a szót a képviselő asszonynak.

Szabó Timea szóbeli kiegészítése

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Ezt a javaslatot most első ízben nyújtjuk be. Szeretnénk azt elérni, hogy a sportszövetségekben, főleg a kiemelt sportágakban ne az a sportirányítási feudális rendszer maradjon meg, amit egyébként még a Kádár-rendszerben bevezettek, hanem a sportirányítást, sportfinanszírozást függetlenítsük a politikától.

Sajnos azt látjuk, hogy a kiemelt sportágakban, látványsportágakban is olyan szövetségi vezetők kaptak pozíciót, akik egyértelműen a Fideszhez köthetők. Beszélhetünk itt a vívószövetségről, amelynek az elnöke Csampa Zsolt, vagy éppen Kocsis Máté polgármester, aki a kézilabda-szövetségnek, Németh Szilárd, aki a birkózószövetségnek az elnöke, Kósa Lajos a korcsolyaszövetség; Szalai Ferenc, aki vén... - hát, most hadd ne idézzem - prostituáltként nevezte a szolnoki lakosságot, az önök polgármestere, ő a kosárlabda-szövetségnek az elnöke, és még hosszasan sorolhatnánk.

Azt gondoljuk, szükséges most már összeférhetetlenné tenni a politikusi pozíciókat a sportszövetségekben ellátott pozícióikkal, pontosan azért, hogy a sportágak támogatása ne különböző lobbitevékenységeken és politikai haveri viszonyokon alapuljon, hanem ténylegesen a sportban meglévő teljesítményen. Ezért egyrészt azt javasoljuk ebben a törvényjavaslatban, hogy szüntessük meg ezt a kettős pozícióvállalást, tehát tegyük összeférhetetlenné a politikai pozíciót a különböző sportvezetői pozíciókkal. Illetve arra kérjük a kormányt, hogy dolgozzon ki a szakszövetségekkel közösen egy normatív, objektív feltételeken alapuló költségvetési finanszírozási rendszert, amelyben valóban átlátható módon kapnak támogatást a sportszövetségek, és nem attól függ egy-egy sportág támogatottsága, hogy ki milyen haveri viszonyban van a fideszes vezetőséggel. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hozzászólás? Vas Imre!

Hozzászólások

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én azt kifejezetten a Fidesz iránti bizalomként fogom fel, hogy különböző sportági szakszövetségek élére vagy akár nagyobb sportegyesület élére pártpolitikust választanak meg. *(Dr. Apáti István: Te Jóisten!)* Mert ez azt jelenti, hogy nemcsak a választók bizalmát élvezik ezek a személyek, hanem a sportszerető vagy az adott sportágat szerető közvéleményét vagy az ott szavazati joggal rendelkező sportvezetőket is. *(Dr. Apáti István: Kényszer, nyomásgyakorlás szóba sem jön!)*

Az, hogy ennek a törvényjavaslatnak milyen a szövegezésének a megfogalmazása, én még illet törvényjavaslatban nem olvastam, hogy az akármilyen törvény „80. § 1. pontjának a módosítását” kérem. Olyat már olvastam, hogy „az (1) bekezdés helyébe az alábbi rendelkezés lép”. *(Szabó Timea: Jaj!)* Csak hogy az ön által képviselt párt milyen szakmai színvonalon áll. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Apáti István!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Az alkalmatlansági barométert teljesen kiakasztotta Vas képviselő úr a legutóbbi hozzászólásával. Végtelen türelmesen hallgattam itt; gondoltam, hogy nem szólok hozzá, úgyis felesleges, úgysem várható az állapotában javulás attól, hogy én hozzászólok, de nem bírtam tovább. Nagyon erősen visszafogtam magam...

ELNÖK: Kérem a képviselőtársamat, a témára szorítkozzon, ne személyeskedjünk!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Nem, csak kicsit szélesebben...

ELNÖK: Hosszabb a bevezetés, mint a mondat!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Nem, nem. De Vas képviselő úr, tényleg komolyan gondolja, hogy a Fidesz iránti bizalom és tisztelet legbiztosabb jele az, hogy sportági szakszövetségek élére fideszes politikusokat raknak? *(Dr. Vas Imre: Igen.)* Nincs déjà vu érzése a múlt rendszerrel kapcsolatban? *(Dr. Vas Imre: Nincs.)* Hát nem a kommunisták csinálták ezt annak idején, ön szerint, például? Önök meg az önök szeretve tisztelt vezére addig küzdött egy diktatúra ellen, amíg fel nem épített egy másikat, nagy lendületében. *(Vigh László kimegy a teremből.)*

Olyan föl sem merül, Vas képviselő úr, hogy diszkrét nyomásgyakorlás - diszkrét vagy kevésbé diszkrét - vagy erőből politizálásnak a legbiztosabb jele? Ez egészen elképesztő! *(Közbeszólások.)* Ha ön ezt tudja mondani, azt gondoltam, csak a szájába adták ezt a sípot; ez az optimistább verzió, hogy tudja ön, hogy hányas a kabát, pontosan ismeri a helyzetet, csak önnek ezt kell mondani, meg még egy kicsit cinikusan így akarja fölpiszkálni az ellenzéket, legalábbis most éppen engem. De ha ön ebben tényleg hisz - attól tartok egyébként, a tekintetén ezt látom *(Dr. Vas Imre: Jól látja.)*, hogy ön ebben szenvedélyesen hisz a legvégsőig, hogy a Fidesz iránti bizalom jele, a Fidesz iránti bizalomból fakad az, hogy közismert fideszes politikusokat neveznek ki szakszövetségek élére, és meg sem fordul a fejében, hogy azok a szakszövetségek meg az ott lévő sportolók, valódi szakemberek nem önszántukból, nem szabad akaratukból választották meg azokat, akik most rájuk telepedtek, rájuk lettek ültetve! Ez most arra emlékeztet engem, amikor sorkatona korunkban azzal szórakoztak a szolgálati előljárók, amikor nem akart senki önként jelentkezni, hogy ott álltunk a sorban, és akkor jó, ha nem jelentkezett senki, akkor maga, maga, meg maga önként jelentkezett. Körülbelül így engedték be önként a szakszövetségek élére a valódi szakemberek, a sportolók, sok esetben sikeres sportolók ezeket a politikusokat.

Ha lenne egy kis önmegtartóztatási képességük vagy lenne hajlandóságuk az önmegtartóztatásra, akkor legalább oda nem lovagoltak volna be, legalább oda nem rondítottak volna bele; legalább ennek a ventilátornak a normális működését nem rontották volna el - most próbálok egy kicsit finomabban fogalmazni. De az, hogy ön azzal etet meg kábít minket, de szerintem még a saját képviselőtársai között is az „elképesztő” minősítést kapja meg ez a mondata - lehet, hogy ezt nem fogják önnek elmondani, de ezt láttam a tekintetekben -, hogy azért ilyen furmányos kommunikációs trükköt talán Habony Árpád porral vagy por nélkül sem tudna kitalálni! Ezért próbáljanak már egy kis szerénységet meg realitásérzékletet magukra erőltetni, tisztelt Vas képviselő úr! Hát el tudja azt képzelni, hogy ezek a szakszövetségek szabad akaratukból, ráadásul tömegesen, szakmában engedték be több szövetség élére ezeket a fideszes politikusokat? Hogy ezeket az ágazatokat, ezeket a sportágakat is kéz alá tudják venni. Nem volt ott olyan közismert sportoló,

aki már letett valamit a sport asztalára? Minden egyes szövetség élén, aki alkalmasabb meg érdemesebb lett volna arra, jobban megérdemelte, kiérdemelte volna adott esetben egy élet munkájával, sportolói pályafutással, hogy azt a szövetséget vezesse? Erre például Németh Szilárd a legalkalmasabb? Az alkata megvan ahhoz, hogy birkózzon, az igaz.

ELNÖK: Birkózott is.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Meg birkózott is, lehet. De milyen nemzetközi eredményt tud felmutatni? Nincs elég világ-, Európa- és olimpiai bajnokságon jegyzett birkózónk például? Mi lesz a következő lépés? Mészáros Lőrinc bejelentkezik az ökölvívó-szakosztályhoz? *(Közbeszólások.)* Na tessék, adtam egy tippet! *(Közbeszólás: Ott Madár lesz, nem?)* Hát, majd Madár kirepül, és akkor majd berepül a stróman! Azért ha valami, akkor ez a lopakodó diktatúrák alapvető sajátossága, hogy ilyen módon ráteszik a sportra a kezüket, és ilyen módon beletenyereznek. Persze Orbán Viktorból is lehetne MLSZ-elnök, lehet, hogy kis törvénymódosítás kellene hozzá, de majd kreatívan megoldják - hogy most egy kicsit gúnyolódjak.

Egészen elképesztő! Legalább minket ne nézzen itt madárnak, Vas képviselő úr, meg a jelenlévőket! Tételezze fel azt, hogy vagyunk olyan szellemi képességek birtokában, hogy az ilyen mondatait azért azonnal ki tudjuk lőni, meg rátapadunk! Azért próbáljon egy kicsit visszafogott lenni! Lehet, hogy az ön nagyon szűk környezetében, akik vakon hisznek önnek, ezt beveszik, meg a Fidesz hívó tagozata ezt beveszi, de azért az arcátlanságnak is van határa.

Csak ennyit szerettem volna reagálni, mert ez teljesen felverte a vérnyomásomat, pedig ma már bevettem a vérnyomáscsökkentőmet. Köszönöm.

ELNÖK: Hát, már nem ültünk itt hiába, megtudtuk azt, hogy Apáti képviselő úr nemcsak könyvből, hanem tekintetből is jól olvas. *(Derűltség. - Dr. Apáti István: Így van! Pontosan!)* Megadom a szót Répássy képviselő úrnak. *(Vigh László visszatér a terembe.)*

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Teszek egy óvatlan kísérletet, hogy visszatereljem a vitát a szakmai mederbe. Mert azt gondolom, az Igazságügyi bizottságnak azt kell mérlegelnie, hogy egy ilyen alapjog-korlátozásnak - mert ugye az, hogy valaki az egyesülési jog alapján tisztségre választható vagy bármilyen tisztséget viselhessen, az egy alapvető jog - milyen alkotmányos indoka lehet. Tehát tisztázzuk, hogy milyen alkotmányos indoka lehet annak, hogy egy országgyűlési képviselő vagy bárki, bármilyen személy ne tölthessen be egy társadalmi szervezetben vezető tisztséget. Szerintem ezt kell mérlegelni. És erre én nem hallottam semmilyen érvet, hogy pontosan melyik az a védendő alapjog vagy védendő alkotmányos érték. Mert jó, tudom, mindjárt elkezdenek a közélet tisztaságának az általános... Csak egy a baj: a közélet tisztasága alapján számtalan más összeférhetetlenségi szabályt be lehetne vezetni, de itt mégis arról van szó, hogy egy egyesület a saját belső szabályai alapján kit választ meg vezetőjének, és hogy az a személy, akit megválaszt vezetőnek, az egyébként milyen más tisztséget tölt be. Tehát hangsúlyozom, itt nem közhatalmi tisztségek ütközéséről van szó, hanem arról van szó, hogy valaki, aki közhatalmat gyakorol, az egyébként milyen társadalmi tisztséget tölt be.

Azt szeretném megkérdezni, miért csak a sportvezetői tisztséget tiltaná be Szabó Timea. Mondhatná azt, hogy mindenféle civil szervezeti vezető tisztséget betilt.

Körülbelül ugyanannyi alkotmányos... *(Szabó Tímea: Állami pénzt kapnak!)* De, a civil szervezetek kapnak állami pénzt! Ezt csak az önök támogatói állítják, hogy nem kapnak az államtól segítséget a civil szervezetek, mert kapnak, nagyon sok támogatást kapnak. Valószínűleg nagyságrendileg több támogatást kapnak a civil szervezetek, mint a sportszervezetek, a civil szervezeteken belüli sportszervezetek. Tehát ahogyan annak sem lenne semmilyen alkotmányos alapja, hogy a civil szervezetek élén betöltött tisztséget összeférhetetlennek nyilvánítsuk, úgy a sportszervezeti vezetői tisztség viselése esetében sem indokolható ez alkotmányosan.

Én már egy korábbi vitában elmondtam, hogy ha valamilyen olyan közhatalmi szerepben lenne az illető, hogy felügyeli azt a támogatást, az állami támogatást, például egy olyan minisztériumnak a vezetője, hogy saját maga dönt állami támogatásokról, ebben az esetben nyilván megkérdőjelezhető, hogy egy olyan sportszervezetnek legyen a vezetője, amelyik állami támogatásban részesül. Ez összeférhetetlen, ez valóban összeférhetetlen. De az, hogy egy országgyűlési képviselő, aki egyébként nem dönt, mert a képviselő egyrészt nem dönt egymaga, hanem kollektívan döntenek az országgyűlési képviselők költségvetési támogatásokról, másrészt nem döntenek direkt sportszervezetek támogatásáról. Én nem emlékszem olyan előterjesztésre az Országgyűlésben, hogy az sportszervezeteknek a támogatásáról szólt volna. A kormány dönthet így; vagy ismerjük a taót, az egy egészen más konstrukció, ott pedig nem a kormány, nem egy állami szervezet, hanem maga a gazdasági szervezet dönt úgy, hogy támogatja a sportszervezetet.

Megpróbáltam visszarángatni - látom, hogy nem sikerült - az alkotmányos indokok talajára ezt a javaslatot: vajon mi indokolja azt, hogy pont a civil szervezetek köréből, pont a sporttevékenységet folytató civil szervezetek vezetésében ne lehessen politikus? Én nem látom ennek az indokát, különösen semmilyen alkotmányos indokát nem látom. Ráadásul, ha megkérdeznék azokat a szervezeteket, társadalmi szervezeteket, sportszervezeteket, hogy vajon ők tiltakoznak-e ellene *(Dr. Apáti István: Nincsenek abban a helyzetben.)*, hogy az élükön egy politikus van, akkor valószínűleg nem tiltakoznának ellene. *(Szabó Tímea: Hát, az önök szemébe valószínűleg nem!)* Valószínűleg nem tiltakoznának. *(Dr. Apáti István: Nem tiltakozhat!)* Az a társadalmi szervezet, amelynek az éléről ön el akarja üldözni a politikusokat, azok egyáltalán nem tiltakoznak ellene, hogy a sportvezető egy politikus. Ugyanis ők választották meg sportvezetőnek azt a személyt. *(Dr. Apáti István nevet.)* Természetesen meg lehet kérdőjelezni ezeket a választásokat, bizonyára van, aki bírósághoz fordulhat az ilyen egyesületi választások ellen - gondolom, nem önök, mert általában a tagság, a tagság egy bizonyos része fordulhat a bírósághoz -, és ha törvénysértő volt a választás, akkor nyilván a bíróság megsemmisíti ezt a választást. *(Dr. Apáti István: Drága Jóisten!)* Tehát semmi kárunk nem származik ezeknek a szervezeteknek.

Apáti képviselő úr, természetesen politikai érveket sok javaslat mellett fel lehet hozni, de ez a bizottság ennél magasabb mércét tűzött ki a döntéskor: azt a mércét tűzi ki *(Dr. Apáti István: Bárcsak úgy lenne!)*, hogy vajon alkotmányosan megállapítható-e, megengedhető-e egy ilyen összeférhetlenség. Én azt állítom, hogy nem, és még egyszer: nem hallottam, mi az az alkotmányos indok, alkotmányos mérce, az alapjog korlátozásának milyen tesztjét végezte el Szabó Tímea, vagy akik ezt javasolták - mert tudom, hogy a Jobbiknak is van ilyen javaslata -, milyen alapjogi tesztet végeztek el, hogy vajon ez az alapjog-korlátozás megáll-e egy alkotmánybírósági mércén. Szerintem nem állná ki az Alkotmánybíróság próbáját egy ilyen javaslat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászóló? Vas Imrének adom meg a szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Azt Apáti képviselőtársamnak mondanám, hogy a sportági szakszövetségek vezetőit nem kinevezik, hanem választják. S ha már a birkózást említette, ott több mint száz küldött választott (*Dr. Apáti István: Szabad akaratából.*), és az ellenfele a szövetség korábbi elnöke volt, aki, ha jól emlékszem, húsz évet meghaladóan volt a birkózószövetség elnöke, és vesztett a korábbi elnök, helyette Németh Szilárdot választották. (*Dr. Staudt Gábor: Mit ad Isten.*) Úgyhogy én nem érzek ebben semmilyen problémát.

Azt meg azért ön sem gondolja, hogy a birkózószövetség küldötteit, akik egyébként egy-egy szakosztálynak a vezetői, mind politikai nyomás alá helyezték volna, mert az (*Dr. Apáti István: Elképzелhetetlen.*) elég érdekes elképzelés lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Csak akkor, ha nem személyeskedő hozzászólás, megadom a szót Apáti képviselő úrnak.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Répássy képviselő úr, persze, hát formálisan mindegyik képviselő önállóan szavaz gombnyomások révén a költségvetésről, adott esetben a sportágakat vagy a sportot általában megillető költségvetésről is. De hát azt azért nem gondolja komolyan, hogy a jelenlegi felállásban mindenki a saját szabad akaratából azt szavazza meg, amit ő egyébként a legjobbnak lát! Ilyen értelemben a kollektív akaratot jól ismerjük, ennek az életszerűségét. Persze, papíron, laboratóriumi körülmények között ez így van, ahogy mondja, meg tankönyv szerint - csak a valóságban nem így van. Legyünk őszinték egymáshoz! Ha már itt a szakmaiságot meg a kevésbé átpolitizálást akarjuk mérceként kitűzni, akkor azért induljunk el innen!

A másik pedig, hogy lehet, hogy a birkózószövetség élén a több mint húsz év elteltével már törvényszerű volt a váltás, de hogy Németh Szilárdnál birkózóberkekben, gondolom, hogy nagyságrendekkel alkalmasabb meg értelmesebb figurák fölmerülnének, abban teljesen biztos vagyok. Azért nem olyan rossz a magyar birkózósport, még akkor is, ha a legutóbbi olimpián kicsit a várakozás alatt teljesítettek, hogy ne nevelt volna ki annyi tehetséget, annyi sikeres sportolót, akár országos bajnoksági, tehát nemzeti szinten, akár nemzetközi szinten, akik ne lettek volna alkalmasabbak meg érdemesebbek a vezetői tisztség betöltésére, mint Németh Szilárd.

Például egyébként a véleménynyilvánítás szabadsága igencsak csorbát szenved ilyen esetekben, ismerve az önök elmúlt hétéves történetét, tisztelt képviselő urak; az egyik.

A másik: azért a költségvetési törvényre, az adott szakszövetségek költségvetési lehetőségeire igenis ezek a fideszes képviselők meghatározó befolyást gyakorolnak. Nincs különösebb bajom, személyesen nincs különösebb bajom Kósa Lajossal, de azért ő mint ráadásul frakcióvezető aztán végképp meghatározó befolyást gyakorol adott esetben, mondjuk, egy költségvetési szavazásra. Ezt azért nehéz tagadni. Nincs nekem azzal különösebb bajom, ha ő a korcsolyaszövetség élén van - ilyen értelemben talán még ez a legkevésbé problémás -, de azt mondják meg nekem, hogy ha tennének egy próbát, a következő tisztújításoknál a politika félrevonulna, a jelenlegi ellenzéki, kormánypártok - nyilván a mindenkor aktuális kormánypártok esetében van ennek igazából értelme, ott merül fel kérdésként -, ha tennénk egy próbát, egy tesztüzemet -

ön is tesztet jött, akkor én is a teszteléssel jövök -, tennénk egy másfajta tesztet, hogy félrevonulna a politika, nem delegálnának meghatározó befolyású politikusokat, mert Németh Szilárd az önök egyik országos alelnöke, Kósa Lajos frakcióvezető, Kocsis Máté egy jelentős fővárosi kerület polgármestere, korábbi kommunikációs igazgatójuk, tehát igen magas szinten vannak a jelenlegi nagyobbik kormánypárton belül, és ők azt mondanák, hogy önként vállalnának egyfajta száműzetést, hogy nem indulnának a következő tisztújításon, mert egyébként nem kötelező nekik sem, és a természetes szelekcióra bíznák: az adott szakszövetségben hadd válasszanak maguk közül elnököt, és akkor meglátjuk, hogy az a működés sikerebb lesz-e, mint a mostani.

Persze, önök elmondják azt, egyébként tankönyvízűen, hogy ez mennyire rendben van. De ha ezt csinálta volna az MSZP-SZDSZ-koalíció 2002-10 között, önök hogyan reagáltak volna? Ha ilyen szinten, ilyen pofátlanul és ilyen mértékben és ennyire ismert embereikkel?

Egyedül egy ellenpéldát hadd mondjak: ha mondjuk, Borkai Zsoltokról szólna a történet, akkor valószínűleg kisebb éllel lett volna kritizálva, mert ő azért nem keveset lerakott a magyar sport meg a magyar nemzet asztalára. Sportolóként sokkal többet, mint politikusként, de sportolóként le a kalappal előtte. De azért egy Németh Szilárdot vagy egy Kocsis Mátét nem lehet olyan mércével mérni, koránt sincsenek olyan szinten, mint Borkai Zsolt! Csak azért, hogy mondjak egy olyan példát is, ami esetleg az önök számára is elfogadhatóbb. Azt hiszem, nem mindegy, hogy olimpiai bajnokról beszélünk, vagy olyanról, aki az adott sportágban legfeljebb hobbiszinten működött, vagy egyébként amatőrként vagy profiként, de komoly eredményt valamilyen oknál fogva nem tudott letenni az asztalra. Alapvetően demoralizálja ezeket a szakszövetségeket, hogy olyanokat ültetnek oda, akiknek az adott sportághoz nem sok köze van, és nincs is tekintélyük egyébként, ebben teljesen biztos vagyok. Aki az adott sportágban nem tett le valami komolyat az asztalra, az adott sportolók, a hierarchiában alatta lévő személyek, akik jó eséllyel korábban sportolók, élsportolók voltak, nyilván, mivel politikus, nem merik, sincsenek abban a helyzetben, hogy merjék ezt neki elmondani, de nyilván nincs tekintélye a szervezeten belül, ilyen teljesen érthető okokból.

Úgyhogy ezeket és a sportszakmai szempontokat meg az egyéb emberi szempontokat vagy az ebből fakadó hatékonysági szempontokat is jó lenne figyelembe venni, amikor itt hangosan gondolkodunk erről a kérdésről. Köszönöm.

ELNÖK: Van-e még több hozzászóló? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, akkor a vitát lezárom. Felhívom képviselőtársaim figyelmét, hogy egy órákor szeretnénk az ülésteremben lenni, mert vasárnap elhunyt képviselőtársunkról lesz megemlékezés. Úgyhogy mindenki próbálja a hozzászólásait mérsékelni. Köszönöm szépen, és átadom a szót.

Szabó Timea reflexiói

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Azt gondolom, ezek a végtelen cinikus hozzászólások nem vezetnek semmire, Répássy képviselőtársam. *(Dr. Répássy Róbert: Ami az alkotmányra vonatkozott?)* Igen, igen! Az alapvető jogokra hivatkozik! Ugyanis végignéztük az összes európai országot, észak-amerikai országot, és egyébként pont rossz példa miatt az ázsiai országokat is! És nem találtunk egyetlen olyan példát sem, ahol összeférhető lenne a közvetlen politikusi pozícióval egy ilyen sportvezetői funkció. Sehol nincs ilyen a világon! *(Dr. Répássy Róbert: Hát, én is megnézném ezt a tanulmányt!)* Hát akkor nézze meg, képviselőtársam! Azért is tudjuk, mert egyébként több gazdasági újságíró is keresett

minket ez ügyben, és azt mondták, hogy végignézték ők is a nemzetközi példákat, nem találtak ilyet. Olyan nincs a világon, hogy csak mi hivatkozunk, ráadásul rendkívül cinikus módon egy ilyen alapvető jogi korlátozásra, amikor egyébként ez a világon nem létezik sehol!

És lehet, hogy ön maszlagnak tartja a közéleti tisztaságra vonatkozó, egyébként szerintem társadalmi elvárást - szerintünk nem az. Amikor mi azt mondjuk, hogy igenis, a közélet tisztaságára figyelni kell, az nem egy cinikus megjegyzés. Az önök hozzáállása cinikus akkor, amikor egyszerűen teljesen figyelmen kívül hagyják azt, hogy itt legalább a korrupciónak a látszatát el tudjuk kerülni.

Egyébként hogy mennyire nem úgy van az, hogy a sportszövetségek maguk választanák meg önként és dalolva ezeket a politikusi szereplőket, arra pont a birkózószövetség a példa. Csak azért kértem meg itt képviselőtársamat, mert az ő laptopján tudtuk ezt behozni: a birkózószövetség pontosan első körben Hegedűs Csabát választotta meg, majd január 6-án a Népszabadságban megjelent a következő mondat tőlük: „Felmértük a lehetőségeket, és kiderült: akkor a legnagyobb az esélyünk, ha a politika támogatását is élvezzük.” Ezután jelölték Németh Szilárdot a birkózószövetség pozíciójára. *(Dr. Apáti István: Szabad választás! Megválasztották azt, akit szabad!)* Tehát ennyire önkéntes ez a választás a különböző sportszövetségek részéről! Jaj, ne legyünk már tényleg ennyire cinikusak, hogy ez mennyire egy valós választás! *(Közbeszólások.)*

És hadd mondjam szintén, mert úgy látszik, hogy ezzel sincsenek tisztában, hogy míg korábban a MOB diszponált az állami finanszírozás felett, most már átkerült az EMMI kizárólagos fennhatósága alá az, hogy kinek, melyik sportszövetségnek mennyi finanszírozás jut. Az EMMI dönt erről. Úgyhogy semmiféle átláthatóság ebben a dologban már nincs. Attól függ, hogy melyik sportág mennyi finanszírozást kap, hogy ki tud jobban a kormánytól lobbizni ezen a téren.

Vas Imrének pedig hadd jegyezzem meg, hogy ez a szakmai hozzáértés, meg eleve olyan mondatok, hogy a szövegezésének a megfogalmazása, pont nem arra utal, hogy ön aztán akkora nagy szakértője lenne a szövegezéseknek. Hadd mondjam el, hogy amikor ön teljes mellszélességgel kiállt a Ferencváros-stadionban bevezetett vénaszkenner mellett, ami egyébként ahhoz vezetett, hogy nullára csökkent kábé a Ferencváros látogatóinak száma, mert a szurkolók bojkottálják ezt az intézkedést, ön volt az, aki a legnagyobb támogatással, órákig beszélt a parlamenti vitában arról, hogy milyen jó a vénaszkenner, amikor is egyébként a biometrikus helyett bioritmikust olvasott fel az előre megírt papírjából. Tehát ön nekem ne mondja azt, hogy itt milyen szakmai hozzáértés van, meg milyen szövegértési feladatai és problémái kinek vannak!

Úgyhogy kérem azt, hogy ezt a cinikus megjegyzéshalmot, amit önök itt produkálnak, egy kicsit redukáljuk le, és próbáljuk meg megnézni azt, hogy tényleg a magyar társadalom érdeke-e az, hogy Németh Szilárd legyen a birkózószövetség elnöke, vagy éppen Kocsis Máté a kézilabda-szövetségé, és hogy mi van a többi olyan sportággal, amelyeknek a finanszírozása emiatt hátrányba szorul. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen, szavazunk. Ki támogatja a javaslat tárgysorozatba vételét? Kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 8 nem szavazattal nem vettük tárgysorozatba. *(Dr. Apáti István és Kész Zoltán kimegy a teremből.)*

Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV.

törvény módosítása címmel benyújtott T/13578. számú törvényjavaslat

Az i) pont következik az egyesülési jogról, szintén Szabó Timea független képviselő önálló indítványa. Megadom a szót a képviselő asszonynak.

Szabó Timea szóbeli kiegészítése

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Úgy látszik, Németh Szilárd szellemiségétől nem tudunk elszakadni a mai napon. Ő fogalmazta meg ugyanis azt, hogy azokat a civil szervezeteket, amelyeket szerintük különböző homályos háttérrel rendelkező emberek vagy szervezetek támogatnak, azokat el kell törölni innen a magyar civil szervezetek sorából (*Demeter Zoltán: Ilyet nem mondott senki.*), és minden eszközzel el kell ezeket takarítani és üldözni kell.

A mi javaslatunk arra irányul, hogy természetesen támogatjuk minden civil szervezetnek az átláthatóságát, működésének átláthatóságát, viszont szeretnénk kérni, hogy ez ne csak a külföldi támogatásban részesülő civil szervezetekre vonatkozzon, hanem a hazaiakra is vonatkozzon. Ha a kormány egy olyan előterjesztést tesz, hogy azoknak a civil szervezeteknek, például civil szervezetek vezetőinek vagy nyilatkozatot kell tenni, akkor ez vonatkozzon például az olyan álcivil szervezetekre is, mint a Civil Összefogás Fórum. Ne diszkrimináljunk különböző civil szervezetek között, az átláthatóság vonatkozzon mindenkire! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy képviselő úr!

Hozzászólások

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Lehet, hogy megelőzők másokat azzal, hogy meg szeretném kérdezni képviselő asszonyt, ugye ez egy Igazságügyi bizottság: azt ki fogja megmondani, amit a törvényjavaslatban a normaszövegbe, tehát a jogszabály szövegébe tetszett beleírni, hogy „a kormánypropaganda szócsöveként működő”? Erre valamilyen tudományos bizonyítást, vagy nem tudom, valamilyen statisztikai évkönyvet, vagy valamilyen nyilvántartást, vagy mit szeretne erre, hogyan fogják ezt végrehajtani? Próbálom most kicsit is komolyan venni a javaslatát, tehát azt szeretném kérdezni, hogy hogyan fogják ezt végrehajtani. Ki fogja ezt megmondani? Melyik jogalkalmazó szerv fogja azt megmondani, hogy ki az, aki a kormánypropaganda szócsöveként működik? Esetleg van egy ilyen alternatív megoldás, hogy önt fogják mindig megkérdezni a bíróságok, vagy esetleg mindig valamelyik politikai párthoz forduljanak, hogy ki a kormánypropaganda szócsöve és ki nem? Vagy mi lesz mégis a végrehajtása ennek a szövegnek? Persze, ha komolyan vesszük; ha ez a javaslata komoly, akkor remélem, tud erre válaszolni.

ELNÖK: Vas Imrének adom meg a szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Amit képviselőtársam fejtegetett, ezt úgy szokták mondani, hogy a javaslat nem felel meg a normavilágosság követelményének. (*Dr. Répássy Róbert: Így is lehet mondani...*) Finoman fogalmazva. De szerintem egyébként képviselőtársam sem gondolta ezt komolyan. Itt semmi másról nincs szó, mint a Soros-féle civil szervezeteknek az elterelő hadműveletéről. Úgyhogy szerintem ennyire is vegyük ezt komolyan. Köszönöm szépen. (*Kész Zoltán visszajön a terembe.*)

ELNÖK: Van-e még több hozzászóló? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, akkor megadom az előterjesztőnek a szót. Tessék parancsolni!

Szabó Timea reflexiói

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm. Én azt gondolom, hogy ha befogadták házszabályszerűen ezt a javaslatot és itt tárgyalja az Igazságügyi bizottság, akkor valószínűleg ez az alapkövetelményeknek megfelel.

Nem nekem kell ezt végrehajtani, tisztelt képviselőtársam, ahogy ön javasolta, hogy majd engem kell megkérdezni! A parlament egy törvényhozó testület, a végrehajtó testület pedig nem mi vagyunk, nem a képviselők.

Pontosan tudjuk egyébként, hogy a közpénzből közvetetten támogatott álcivil szervezetek kicsodák. A CÖF-nek eddig sem volt átlátható a finanszírozása. Szerintem ezt a végrehajtók pontosan meg tudják oldani.

Azt pedig, hogy önök állandóan ilyen nem létező démonokkal küzdenek, én sajnálom. Biztosan van erre valamilyen gyógyszer is, amit lehet szedni, hogy ebből ki lehessen gyógyulni. Ha pedig nem, akkor nyugodtan folytassák az ezekkel az ellenségekkel való folyamatos küzdelmüket. Mi azt szeretnénk, ha minden civil szervezet ugyanolyan elbánás alatt szerepelne *(Dr. Répássy Róbert: Mi is.)* a kormány megítélésében. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen, szavazunk. Ki támogatja a tárgysorozatba vételt? *(Szavazás.)* Ez 2 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 8 nem szavazattal nem vettük tárgysorozatba. *(Dr. Staudt Gábor kimegy a teremből.)*

A bejelentők védelméről és a közérdekvédelmi eljárásról szóló T/13945. számú törvényjavaslat

A korrupcióellenes ügyészségről szóló T/13946. számú törvényjavaslat

Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása címmel benyújtott T/13947. számú törvényjavaslat

**A közhatalmat gyakorlók, valamint a közbeszerzések nyerteseinek vagyonosodásának átláthatóságáról szóló H/13754. számú határozati javaslat
(Együttes tárgyalás)**

A következő napirendi pontokról egyben fogunk tárgyalni. Még nem volt itt a képviselő asszony: úgy döntöttünk, hogy az l), m), n), o) alpontokat egyben tárgyaljuk, de természetesen külön szavazunk. *(Szabó Timea bólint.)* Megadom a szót az előterjesztő asszonynak, úgy, hogy mind a négyről nyilatkozzon, azt követően pedig mind a négyről egyben lefolytatjuk a vitát, és külön szavazunk. *(Szabó Timea bólint.)* Tessék parancsolni!

Szabó Timea szóbeli kiegészítése

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Igen, ezt én magam korábban is kértem már, hogy ezeket tárgyaljuk mindig, hiszen egymással összefüggő javaslatokról van szó.

Nem újdonság, amit benyújtunk egy korrupcióellenes ügyészség létrehozásáról, ezért nem is fogom hosszasan ecsetelni, de sajnos hónapról hónapra mindig újabb aktualitását nyeri ez az ügy. Tudjuk, hogy évente 500 milliárd forintnyi közpénz áramlik ki az államkasszából, ez körülbelül 3550 milliárd forintra rúgott most már az elmúlt hat évben. Ez egy 16 kilométer magas toronynak felel meg, ha

húszezreseket egymásra rakunk; ezt is mindig el szoktam mondani. Ez a Mount Everest kétszerese körülbelül. Mindezt úgy sikerült kilapátolni az államkasszából, hogy Polt Péternek egyáltalán nem tűnt fel ez az összeg.

A korrupcióellenes ügyészség felállítása pontosan azért is szükségszerű, mert a jelenlegi főügyész nem képes és nem is hajlandó arra, hogy korrupciógyanús ügyeket érdemben kivizsgáljon. Ez egyébként a mostani OLAF-vizsgálatok szempontjából is abszolút megállja a helyét. Az, hogy különböző korrupciógyanús ügyeket Polt Péter hat évig vizsgál és nem talál semmit, eléggé fura, és ezek általában úgy kapnak bármilyen nyilvánosságot, hogy az OLAF mégiscsak közlésezi azt, hogy valami nem volt rendben ezekben a közbeszerzéses ügyekben Magyarországon.

Nem fogom elmondani részleteiben, többször hallották ezt már tőlem, milyen módon választaná meg a korrupcióellenes főügyészt a parlament; milyen politikától független szerv felügyelné a munkáját, és milyen közérdekvédelmi hivatalt hoznánk létre annak érdekében, hogy ne lehessenek, ne maradhassanak kivizsgálatlanul ezek a korrupciógyanús ügyek. Ehhez kérem a támogatásukat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Répássy képviselő úrnak.

Hozzászólások

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Nem először találkozunk a képviselő asszony javaslataival. Néhány, mondjuk úgy, hogy új szempontra szeretném felhívni a figyelmet.

Az egyik az, hogy a szomszédos Romániában a korrupcióellenes ügyészséget ma már egyértelműen a romániai magyar politikusok a politikai boszorkányüldözés eszközének tartják, és egyébként ráadásul etnikai alapú politikai boszorkányüldözés eszközének tartják. (*Dr. Apáti István visszatér a terembe.*) Persze lehetne mondani, hogy ez Romániában így alakult, de kétségtelen, hogy az a minta, hogy egy önálló ügyészséget létrehozni erre, ez óhatatlanul abban az irányban befolyásolja az eseményeket, hogy elszabadult hajóágyú módjára működhet egy ilyen szervezet.

Én már sokszor elmondtam, hogy szerintem korrupcióellenes ügyészségnek akkor van értelme, ha van korrupcióellenes bíróság, tehát ha magán az igazságszolgáltatáson belül ez elkülönült szervezeti formában működik. Az ellen meg szólnak azért észérvek, hogy egy korrupcióellenes bíróságot, külön bíróságot létrehozunk; ennek, főleg Magyarországon, nem egy túl jól csengő hátere lenne. De mégiscsak azt mondom, hogy korrupcióellenes ügyészség korrupcióellenes bíróság nélkül fabatkát sem ér.

Amit még szeretnék elmondani, az az, hogy azt én megértem, hogy önök szeretnék megmondani a legfőbb ügyésznek, hogy mit nyomozzon és mit ne nyomozzon, de ez alkotmányellenes. Az alkotmány szerint a legfőbb ügyésznek sem ön, sem én, senki nem adhat utasítást. (*Dr. Apáti István: Még Viktor sem!*) És szerintem addig jó, amíg az alkotmány szerint ez betartásra kerül. Az lehetséges, hogy a legfőbb ügyész saját döntése alapján valamilyen következtetésre jut, de az, hogy az ellenzék vagy akár a kormánypártok megfogalmazzanak bizonyos elvárásokat, erre csak azt tudom mondani, hogy ez a törekvés nem alkotmányos.

S például az úgynevezett Sukoró-ügy, amit egyébként a DK meg a hozzácsatolt különböző posztkommunista politikusok koncepciók pernek tekintenek, az egyébként nem Polt Péter idején indult - az Kovács Tamás idején indult. Kovács Tamás volt a legfőbb ügyész, amikor a Sukoró-ügy elindult, és gyakorlatilag az ügyészi tevékenységet még akkor kezdték el, amikor nem Polt Péter volt a legfőbb ügyész. (*Dr. Staudt Gábor visszatér a terembe.*) Tehát kicsit sántít ez a koncepcióseljárás-elmélet, miközben, mondom, a Sukoró-ügyben a bíróság - hát, ízlés dolga, hogy ki

hogyan értékeli ezeket az ítéleteket, de mindenesetre - felmentette azokat a nagyszerű embereket, akiket az ügyészség bíróság elé állított; hangsúlyozom, a Kovács Tamás legfőbb ügyész által elindított büntetőeljárásban.

Szóval, enyhén szólva is cizelláltabb indoklást igényelne az ön javaslata, mert az ügyészség tevékenységét szerintem itt néhányan azért figyelemmel kísérjük, de ez a javaslat, mondjuk úgy, hogy nagyon elnagyoltan kíséri figyelemmel az ügyészség tevékenységét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Az ügyészséggel kapcsolatban még egy problémára hívnám fel a figyelmet. Ha lenne korrupcióellenes ügyészség, az elsősorban a hatásköri problémákat vetítené előre, mint ahogyan ez egyébként azokban az országokban van, ahol van ilyen.

S ha már rátérhetünk a H/13754. számú javaslatra, az szerencsés lenne egyébként, ha az országgyűlési képviselőt országgyűlési képviselőnek és nem parlamenti képviselőnek hívnánk. *(Szabó Timea: Ez az egyértelműséget így veszélyezteti esetleg?)*

A másik: azt szeretném megkérdezni képviselő asszonytól, hogy ha mondjuk, a MOL Nyrt. nyer egy 500 millió forint értékű közbeszerzést, akkor az, aki három napra vesz MOL-részvényt, hogyan fog vagyonynyilatkozatot tenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ha nincs több hozzászóló *(Nincs.)*, akkor megadom az előterjesztőnek a szót.

Szabó Timea reflexiói

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr. Ahányszor beadom ezt a javaslatot, mindig a román példát hozza elő Répássy képviselőtársam. *(Dr. Répássy Róbert: Igen.)* Azért Romániában, mondjuk, kétszázezer ember kivonult, amikor a román parlament megpróbálta olyan adminisztratív eszközökkel korlátozni, mondjuk, az átláthatóságot... *(Közbeszólások.)* Tehát azért ne mondjuk az, hogy Romániában akkora nagy ellenállás lenne annak irányában, hogy itt közpénzeket csak úgy szabadon el lehessen lopni! *(Dr. Répássy Róbert: Csak a magyar politikusokra vadásznak!)* Egyébként minden alkalommal én is elmondom, hogy Horvátországban és Belgiumban viszont pontosan megtalálják annak a módját, hogy hogyan vezessék be.

Egyébként pont a 4-es metró kapcsán sikerült megint Polt Péternek évekig úgy nyomoznia, hogy három embert hallgattak meg, közben az egyik eltűnt az országból, és akkor indult be igazán a nyomozás, amikor az OLAF kezdte el vizsgálni. Tehát ez pontosan leírja azt, hogy egyébként Polt Péter mennyire alkalmas ennek a munkának az elvégzésére.

Az Alaptörvény kérdésére pedig pontosan azért szerepel itt egy alaptörvény-módosítás is ebben a csomagban, hogy azt a kérdést megoldjuk. Egyébként kérdezem én, hogy Polt Péter kinek számol be évente: nem a parlamentnek számol be? Hát akkor?! És a mi javaslatunkban pontosan ugyanaz a szerepel: a parlamentnek tartozik elszámolással. Illetve a korrupcióellenes ügyészség fölött valóban diszponálna egy olyan civil ellenőrző bizottság, amely tudományjogi *(sic!)* szakmai szervezetek és civil antikorrupciós szervezetek delegáltjaiból áll össze, pontosan azért, hogy a politikai befolyást kiszűrjük.

Vas Imrének pedig hadd mondjam el, lehet, hogy a számára nem egyértelmű, mit jelent a parlamenti meg mit az országgyűlési; lehet már megint ilyen dolgokba

belekötni. *(Dr. Vas Imre: A Parlament egy épület! - Közbeszólások.)* De ezt már megint ön sem állja meg mosolygás nélkül. Az, hogy nem képes érdemben beszélni és egyébként elolvasni ezt a javaslatot, az önről árulkodik.

Egyébként itt van pontosan a korrupcióellenes főügyészség mellett a közérdekvédelmi hivatal felállításának javaslata is, amely a korrupciós helyzetek feltárására intézményi büntetőjogi eszközzel reagál *(Közbeszólások.)*, nehezen üldözhető felelősség megállapítására szakosodna. Tehát ezzel a részletesen kidolgozott javaslattal pontosan meg lehetne határozni azoknak az ügyeknek a körét, hogy mit vizsgálna ez a korrupcióellenes ügyészség.

És egyébként bíróságra meg nincs külön szükség, mert a bíróság el tudja látni ezeket a feladatait is, nem külön korrupcióellenes bíróságként. Itt a bűnüldöző szervnek a hatékonysága és a minősége az, ami elég jelentősen megkérdőjelezhető. Az Átlátszó cikkéből pontosan tudjuk *(Közbeszólások.)*, hogy az elmúlt hét évben nem volt olyan alacsony számú, korrupcióval kapcsolatos nyomozás, mint a korábbi években.

Úgyhogy továbbra is kérem a támogatásukat. Tudom, hogy önök a közélet átláthatóságát és tisztaságát egyfajta humbugnak tartják, de higgyék el, hogy a magyar társadalom többségének van erre igénye. Köszönöm.

Határozathozatalok

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor most külön-külön szavazunk.

Először az l) alpontban a bejelentők védelméről szóló törvényjavaslat tekintetében. Ki támogatja a tárgysorozatba vételt? *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 8 nem szavazat mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Az m) alpont következik, a korrupcióellenes ügyészségről szóló törvényjavaslat. Ki támogatja a tárgysorozatba vételt? *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 8 nem szavazat mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Az n) alpont alatt a Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslatról szavazunk. Ki támogatja a tárgysorozatba vételt? *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 8 nem szavazat mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba.

S végül a közhatalmat gyakorlók, valamint a közbeszerzések nyerteseinek vagyonosodásának átláthatóságáról szóló határozati javaslatról szavazunk. Ki támogatja a tárgysorozatba vételt? *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 8 nem szavazat mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Köszönjük szépen. Áttérünk a 2. napirendi pontunkra: az egyeztetési eljárásra. *(Szabó Timea ülve marad az előterjesztői asztalnál.)* Köszönjük szépen a képviselő asszony közreműködését. *(Szabó Timea: Van még egy.)* Melyik? *(Dr. Vas Imre: Mindegyiken végigmentünk.)*

Szabó Timea további észrevételei

SZABÓ TIMEA (független): *(A továbbiakban többnyire mikrofonon kívül beszél.)* A 19754-es *(sic!)* sorszámú...

ELNÖK: Melyikre tetszik gondolni? *(Jelzésre:)* Az utolsóra. Szavaztunk arról is, mind a négyet egyben tárgyaltuk, ezt megbeszéltük.

SZABÓ TIMEA (független): Ja, hogy a képviselők vagyonosodásáról szóló...? *(Dr. Vas Imre: Olyan nincs is napirenden. Ez a közhatalmat gyakorlók, közbeszerzések nyertesei...)*

ELNÖK: Ez van napirenden, olyan nem szerepelt. Ennyi volt. Négy volt. *(Szabó Timea közbeszólására:)* Az a közhatalmat gyakorlók, arról szavaztunk. *(Szabó Timea közbeszól.)* Hogyan? Nem értem.

SZABÓ TIMEA (független): Ez a vagyonbevallási eljárásról szóló kérdés *(Dr. Vas Imre: Tettem is fel ezzel kapcsolatban kérdést. Nem tetszett rá válaszolni.)*, ami tartalmilag nem tartozik össze a...

ELNÖK: Így döntött a bizottság, hogy ezt a négyet egyben tárgyalja. Én akkor fel is hívtam a figyelmét erre - nem tudok mit csinálni. Erről már szavaztunk.

SZABÓ TIMEA (független): Jó, hát ezzel az erővel mind a hetet egyben lehetett volna tárgyalni, hiszen mindegyik a közélet tisztaságáról szól, de... *(Dr. Répássy Róbert: Majd legközelebb. - Dr. Vas Imre: Ez egy jó javaslat.)* De ez a vagyonbevallás...!

ELNÖK: Áttérünk a 2. napirendi pontunkra: egyeztetési eljárás.

SZABÓ TIMEA (független): 13754-es!

ELNÖK: Köszönjük, már leszavaztuk. Nem tudom...

SZABÓ TIMEA (független): Jó, akkor én ezt házelnök úrnak jelezni fogom, hogy ez tartalmilag nem tartozott ehhez. Nem tudom, miért tárgyalta egyben a bizottság.

ELNÖK: Jó, köszönjük.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Képviselő asszony, a kérdésre sem válaszolt, ami azzal volt kapcsolatos!

SZABÓ TIMEA (független): Vas Imre, ez nem a Sas-kabaré, hanem ez egy bizottsági ülés!

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(A következő napirendi pont előterjesztőjéhez:)* Tessék parancsolni! *(Szabó Timea távozik az ülésről. - Dr. Molnár Balázs helyet foglal az előterjesztői asztalnál.)*

Egyeztetési eljárás - A Tanács határozata az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló okmány módosítására irányuló rendelkezések elfogadásáról [2015/2035(INL), 2015/0907(APP)]

Tisztelt Bizottság! A bizottsági tagok megkapták az anyagot, megkapták a tervezetet is, amelyet az Igazságügyi bizottság elkészített. Ezzel kapcsolatosan kérdezem a minisztérium képviselőjét, akit kérünk bemutatkozni és tisztségét is bemondani a jegyzőkönyv kedvéért. Megadom a szót.

DR. MOLNÁR BALÁZS helyettes államtitkár (Miniszterelnökség): Elnök úr, köszönöm szépen. Molnár Balázs helyettes államtitkár vagyok, a Miniszterelnökség európai uniós ügyekért felelős helyettes államtitkára.

ELNÖK: Köszönjük szépen, helyettes államtitkár úr. Bizonyára ön is megkapta a tervezetünket, kérdezem, mi a véleménye a javaslatunkról.

Dr. Molnár Balázs tájékoztatója

DR. MOLNÁR BALÁZS helyettes államtitkár (Miniszterelnökség): Egypár szót szólnék az ügyről, ha megengedi, elnök úr. Amúgy a bizottság határozati javaslatát támogatja a kormány.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Néhány gondolatot akkor, ha lehet kérni, röviden.

DR. MOLNÁR BALÁZS helyettes államtitkár (Miniszterelnökség): Megígérem, hogy rövid leszek.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tessék parancsolni!

DR. MOLNÁR BALÁZS helyettes államtitkár (Miniszterelnökség): Elnök úr, köszönöm szépen. Az Európai Parlament 2015. november 11-én fogadta el az Európai Unió választási jogszabályainak reformjáról szóló és a választási okmány módosítását célzó jelentését. Kezdeményezéseik háttérében főként az a német törekvés áll, hogy 2019-től az európai parlamenti választásokon 3-5 százalékos választási küszöböt vezethessenek be. A kérdés érzékenységet mutatja, hogy a választási okmányt '76-os elfogadása óta egyetlen alkalommal módosították.

Az Európai Koordinációs Tárcaközi Bizottság megvitatta a kérdést, induló tárgyalási álláspontot fogadott el, amely rögzítette, hogy Magyarország elutasítja a javaslatot, miután az sérti a szubszidiaritás és az arányosság követelményét, továbbá hazánk választójog-szabályozását nemzeti hatáskörbe tartozó kérdésnek tekinti. A javasoltak közül egyedül a 3-5 százalékos választási küszöb bevezetését tudtuk támogatni magyar részről.

Fontos kiemelnünk, hogy számos parlament is jelezte európai szinten meg nem elégedettségét a javaslattal, köztük a magyar Országgyűlés is, de rajtunk kívül Svédország, az Egyesült Királyság, Luxemburg és Hollandia indokolt véleményt, míg a lengyel alsóház, a litván parlament, illetve mint említettem, a magyar Országgyűlés politikai párbeszéd keretében megfogalmazott véleményt fogadott el. Az Európai ügyek bizottságát Takács államtitkár úr, illetve Szájer európai parlamenti képviselő úr tájékoztatta, amiről az Európai ügyek bizottsága állásfoglalást fogadott el.

S hogy ne húzzam a szót, azt szeretném még mondani, hogy november 30-án az Állandó Képviselők Bizottsága, a Coreper megvitatta a kérdést. Azóta annyi informális jelzésünk van, hogy a másik tagállam a németek mellett, amely a 3-5 százalékos küszöb által érintett Spanyolország, az időközben felállt kormánya kialakította a véleményét, és elutasítja azt. Úgyhogy jelen pillanatban úgy néz ki, hogy az uniós javaslat, illetve az EP javaslata a teljes elakadás állapotában leledzik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e hozzászólás ehhez? Tessék parancsolni, Staudt képviselő úr!

Hozzászólások

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Alaposan átnéztem ezt a javaslatot, illetőleg nem most volt először, hogy erről hallottam; nyilvánvalóan lehetett tudni, hogy az Európai Parlamentben mire készülnek, illetőleg a Bizottság részéről milyen jogalkotási javaslatok kerültek előtérbe.

Alapvetően egyet tudok érteni azzal, amit önök itt megfogalmaztak. Én is úgy gondolom, hogy a szubszidiaritást és az arányosságot sérti ez a javaslat, és túlterjeszkedik azon, amit Brüsszel szabályozhat ebben a körben. Azt gondolom, hogy valóban aránytalan és szükségtelen az, ahogy ezt elő szeretnék vezetni, és valóban, a lisszaboni szerződéssel sincs összhangban. Azzal is egyetértek, hogy ez egyfajta lopakodó hatáskörbővítés, azokat a célokat viszont nem éri el, nem érné el, ha elfogadásra kerülne, hiszen az, hogy a bizottsági elnökök vezessenek európai listákat, pártlistákat, amelyek esetében egyfajta párton belüli lobbizás nyilvánvaló, hogy mondjuk, Magyarországról hány képviselő milyen pozícióba kerül, egy elég érdekes elképzelés. Ez nyilván csak egy része lenne a megszerezhető mandátumoknak, de nem gondolom, hogy ezzel kerülne közelebb az európai uniós politika a választópolgárokhoz.

Egy dolgot viszont, ami a határozati javaslattal közvetlenül kapcsolatos, szeretnék felvetni, és ehhez - miért is ne? - egy módosító javaslattal élnék. Az utolsó pont, amelyik az elektronikus és interneten történő szavazásra vonatkozik, úgy szól, hogy a javaslat - már ami az Unió javaslata - egy lehetőség, tehát akkor sem kötelező bevezetni, illetve reméljük, ez az egész borzadvány el fog bukni; de ha elfogadásra kerülne, akkor is a tagországok bevezethetnék az elektronikus, illetve a postai úton való szavazást is. Itt ez a pont szerintem azért aggályos, hogy ebbe a határozati javaslatba bekerüljön, mert ha ez csak egy lehetőség, akkor nekünk ettől nem kellene félni, mert Magyarország vagy bevezeti, vagy nem. Egyébként hozzáteszem, hogy ugye postai úton ma is lehet szavazni a határon túli honfitársainknak, akiknek nincs magyarországi lakcíme, és a titkosság problémája nem merül fel. Tehát ha ezt így elfogadjuk, akkor gyakorlatilag a magyar Országgyűlésnek egy bizottsága amellel foglal állást, hogy a hatályos szabályok nem felelnek meg az Alaptörvénynek, vagy gond van velük, hiszen a postai úton való szavazást mint olyat minősítenénk a titkosságot nem biztosító szavazási formának. Tehát én nem tartom jónak ezt így beleírni. Illetve az interneten történő szavazásnak is van olyan módja, ami egyébként teljes mértékben biztonságos. Most elég arra gondolni, hogy ha ezt az ügyfélkapun keresztül lehetne megtenni, ahova személyes regisztráció alapján lehet hozzáférést kapni - tehát az ember elmegy az okmányirodába, nyilván tudják önök is, bemutatja az iratait, kap egy belépési kódot -, ha ilyen módon lehetne akár szavazni is, ott azért kizárhatóak lennének a visszaélések, hiszen mindenkihez személy szerint kötött ez a dolog.

De ezt a vitát nem itt és nem most kell lefolytatni, csak arról szól ez a javaslat, hogy ha úgy gondolják az adott tagországok, akkor ezt lehetővé tegyék. Úgy gondolom, itt, ebben a javaslatban talán jobb lenne, ha ez nem jelenne meg. Erre szeretnék egy módosító javaslatot. De egyébként a főbb pontok tekintetében természetesen támogatjuk a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Vas Imre!

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Egyetért a Fidesz-frakció a véleménytervezettel.

Staudt képviselőtársammal viszont abban nem értek egyet, ami az utolsó pontra vonatkozik, mert ez nyilvánvalóan az elektronikus szavazás bevezetésére, tehát nem a postai szavazás bevezetésére szól az én értelmezésem szerint. Úgyhogy én azt javaslom, ezt is hagyjuk így, és ebben a formában szavazzuk meg. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Van-e további hozzászólás? *(Nincs ilyen jelzés.)* Nincs.

Staudt képviselő úr indítványa tulajdonképpen arra irányul, hogy a harmadik bekezdést hagyjuk el *(Jelzésre:)*, illetve a negyediket. *(Dr. Staudt Gábor: Akkor erről kérek szavazást.)* Jó, akkor szavazásra teszem föl a kérdést. Ki az, aki egyetért azzal, hogy a határozati javaslat negyedik bekezdése maradjon el. *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki nem ért egyet vele? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 8 nem szavazat mellett elutasítottuk a módosító indítványt.

Nem tudom, az előterjesztő kíván-e még szólni. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen, nem, akkor szavazunk.

Ki az, aki ennek a határozati javaslatnak az előterjesztése mellett szavaz? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, megállapítom, hogy egyhangúlag így foglalt állást a bizottság. Köszönjük szépen.

Egyebek

Még egy pillanat türelmet kérek. A jövő héten üléseznünk kell. Megkérem alelnök urat, tájékoztasson bennünket.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm. A jövő héten mindenképpen ülést kell tartanunk, és nagyon sok helyen 14-én megemlékezések vannak. A szerda munkaszüneti nap, hétfőn eléggé korlátozottan lehet ülést tartani, úgyhogy a következő verziók merültek fel. Bizottsági ülést hétfőn este, a napirend után tartunk, ami nagyjából olyan hat óra körül van. Négy törvényjavaslatot kell tárgyalnunk, abból az egyik a Be., a másik az egyes büntetőjogi tárgyú törvények, egy teljesen új magánjogi törvény, valamint ingatlanátadás a református egyháznak. A másik variáció, hogy kedden reggel 8 órakor, hogy minél hamarabb befejezzük, de ez sem tűnik igazán jónak. A harmadik: kedden 10 órakor *(Közbeszólásokra:)*, de az már végképp nem jó. *(A jelenlévők egymás között egyeztetnek.)*

ELNÖK: Maradjunk annyiban, hogy hétfőn, a szavazás befejezése után. Ez lehet korábban is. *(További egyeztetés.)* Akkor tehát hétfőn, a szavazás után? *(Szavazás. - Látható többség.)* Jó, akkor ebben maradtunk.

Az ülés berekesztése

Köszönöm szépen a részvételt. Az ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 50 perc)

Dr. Vitányi István
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea